

NEDEN İNANIYORUM

Hubeyb Öndeş

Yayın Hakları
© 2021 X10 DOĞRUDAN YAYINCILIK
Bu eserin bütün hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

NEDEN İNANIYORUM?
Hubeyb Öndeş

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı
Sertifika No: 47389

Editör

Moment Art

Kapak ve İç Tasarım

Moment Art

ISBN: 978-605-06341-9-8

1.Baskı: Şubat 2021

Matbaa Sertifika No: 49127

X10 Yayınları Whatsapp hattı

0543 283 20 83

İnternet: www.x10yayinlari.com

Email: x10kitap@gmail.com

X10 DOĞRUDAN YAYINCILIK

Süleymaniye Mah. 1774. Sk. No: 31/C 1

HALİLİYE- ŞANLIURFA

“XDY” X 10 Yayıncılığın resmi markasıdır

Ön söz

“İnançlı ailelerin inançsız çocukları” şeklinde bir manzarayla karşı karşıyayız. “Deizm artıyor!” haberlerine de pek uzak değiliz. Peki hiç düşündünüz mü annesi babası Müslüman olan bu gençler nasıl ateist, deist, agnostik (dinsiz) olabiliyor? Müslüman olarak bilinen bu vatanın çocukları nasıl dinden çıkıp, bu dine ve inananlara düşman olabiliyor? **Dini kötü lanse edenler, körü körüne inanan ve inanılmasını telkin edenler, “Sorgulama, itaat et!” mantığında olanlar, bilim ve din birbirine düşman iki olgu gibi bir algıya kurban gitmeleri, misyoner ateist sitelerinin yaptıkları çarpıtmalara inanmaları** gibi pek çok sebebi olsa da en önemli sebebi; neden inandığını bilmemektir. Sanmayın ki bu gençler dinden uzak bir hayat yaşıyordu. Evet, içlerinde böyleleri olsa da dine bağlı bir hayat yaşadığı halde dinden çıkan gençler mevcut.

Bu gençleri ateist yapan, üst kısımda belirtilen nedenler gibi pek çok neden sayılabilir olsa da en önemli sebep; taklidi bir inanca sahip olmaları, yani neden inandıklarını bilmiyor oluşlarıdır. İşte, bu kitapta neden inandığını veya neden inanman gerektiğine dair Allah’ın izniyle deliller sunulacak, aklına takılmış ve takılacak birçok sorunun cevabı verilecektir. Değerli okuyucu, lütfen kendine “Neden inanıyorum?” sorusunu sorarak okumaya başla.

Ülkemizde deizmin ya da kısacası nonteizmin artma nedeni, günümüz gençlerinin neden inandığını veya inanması gerektiğini bilmemeleridir. Dogmatik bir inanış biçimine sahip olmaları dışında özellikle de sosyal medyada bulunan bilgi kirliliği sebebiyle gençler inançlarını kaybetmektedir. Bu konuda maalesef herhangi bir resmi kurumun yeterince açıklama ve çalışma yapmaması sebebiyle bu gidişat halen hızla devam etmektedir. Bu sebeple bizim gibi dini sorgulayan ve araştıran Müslümanlara bu gerçekleri anlatma sorumluluğu düşmektedir.

Bir insan inançlı veya inançsız olabilir elbette. Sonuçta Kur'an, bize inanç özgürlüğü olduğunu çeşitli ayetlerde belirtmektedir (bkz. Bakara 256, Yunus 99). Fakat günümüzdeki gençlerin çoğunluğu araştırarak, sorgulayarak veya bilinçli olarak inançlı veya inançsız olmayı seçmemekte; aksine kulaktan dolma bilgilere din yaşayıp, inandıkları din hakkında bilgiye sahip olmadıkları için akıntı kendilerini nereye sürüklerse oraya gitmekte. Bu kitaptaki amacım; kanıt arayanlara kanıt, sorusuna cevap arayanlara cevap sunmaktır. İnanan neye inandığını, inanmayan neyi reddettiğini bilsin.

Bu kitapta mümkün olduğunca yeterli ve özet olarak varlık konusunda rasyonalizmin doğruluğundan yaratıcının varlığına; deizmden teizme, teizmden de İslam'a kadar olan argümanlar, itirazlar ve soru-

lara herkesin anlayacağı bir tarzda rasyonalist (akılcı) bakış açısıyla değerlendirilecektir. Sorgulamaya başlayan her yaştan insanların anlayacağı detaylı bir anlatım olacaktır.

İlk olarak “Bir Müslüman sorgulayabilir mi?” sorusu ile başlayalım. Çoğu Müslümanın ve dini eleştiren nonteist kesimin düşündüğünün aksine; İslam sorgulamayı yasaklamaz, hatta sorgulamayı çeşitli ayetlerde emreder. Kur’an, sorgulayan bir Müslüman örneği olarak bize Kehf ashabını ve Hz. İbrahim’i örnek gösterir.

Kehf Suresi’nin 15. ayetinde, Ashab-ı Kehf’in içlerinde buldukları milletin inançları konusunda “Onlara [Tanrı edindikleri şeylere] karşı açık bir delil getirmeleri gerekmez miydi?” diyerek sorguladıkları anlatılır. Kur’an, bu olayı bize hikaye amaçlı anlatmaz; onların bu tavrını bize örnek olması için yani sorgulamamızı istediği için anlatır.

BİRİNCİ BÖLÜM

Allah'ın (Yaratıcının) Varlığının İspatı

İlk olarak konuya “Bir şeyin varlığını belirleyen şey nedir?” sorusuyla başlayalım.

Genellikle çoğu insan, yaratıcının varlığına dair bilimsel bir kanıt olması gerektiğini düşünerek bir nevi “Bir şey varsa, onun bilimsel kanıtı olması gerekir.” mantığıyla bakmaktadır, ki bu tamamen yanlıştır. Çünkü bir şeyin var olduğunu söyleyen şey bilim değil, felsefedir. Örneğin nihilizm ve septisizm felsefesini savunan bir kişiye göre, bilimsel olan şeyler gerçekten var değildir. Hatta bu felsefeye sahip olan insanlara göre bırakın bilimsel olan teorileri ve kanunları, kendi varlıkları dahi şüphelidir. Burada bizim varlık konusunda tercih edeceğimiz felsefi görüş rasyonalizm yani akılcı felsefe olacaktır. Yani bir şeyin var veya yok olduğunu belirleyen şey bizim için akıl olacaktır. Bu felsefenin diğerlerinden daha doğru olma sebebi, aslında ister istemez hayatımızı ve düşüncelerimizi üzerine inşa ettiğimiz her şeyin akıl olmasıdır. En basitinden bilim bile akla dayalıdır. Evreni veya doğayı anlamaya çalışırken hep aklımızı kullanıyoruz ve akla göre bilimsel teoriler ortaya atıyoruz. Bundan dolayı akıl, bizim için en iyi alternatif gerçekliği kabul etmektir. Zaten gördüğümüz, dokunduğumuz şeylerin bile varlığını kabul ederken akla göre kabul ediyoruz. Kısacası; gör-

düğümüz ve dokunduğumuz şeyler gerçekse, akıl yoluyla var kabul ettiğimiz şeyler de gerçektir. Çünkü gördüğümüz ve dokunduğumuz şeyleri var kabul eden de akıldır.

Şimdi konuyu biraz daha detaylı anlatalım;

Öncelikle ateistlerin en büyük yanılgılarından birisi “Tanrı bilimsel olarak ispat edilemez,” yanılgısıdır.

Varlık konusu; bilimin alanı değil, felsefenin alanıdır. Çünkü bilim bir şeyin “var” olmasıyla ilgilenmez, sadece bir şeyin sistemini açıklar. Örneğin elinize bir mekanizma aldığınızı düşünün. Bilim, bu mekanizmanın size sistemini, hangi parçasının hangi işlevi gördüğünü anlatabilir. Ancak size “Bunu yapan bir zeka vardır,” diyemez. Felsefe, “Bu mekanizmanın kendisi tasarlanmış olduğunu, dolayısıyla onu tasarlayan bir bilincin var olduğunu ispatlıyor,” der.

Farklı bir açıdan anlatmak gerekirse, bilim “nasıl” sorusunun cevabını verirken “neden” sorusunun cevabını veremez.

Örneğin bilim, “Nasıl var olduk?” sorusuna “Maddeler ve yasalar sayesinde,” diyerek cevap verebilir, ama “Neden var olduk?” sorusuna bilim bir cevap veremez.

Bilim, “yasalar var” der, ancak “yasalar neden var?” sorusuna cevap veremez.

Bilim, “oluşum; gerekli maddelerin ve yasaların var olması sonucu gerçekleşti” diyebilir, ama “oluşumu sağlayan gerekli maddeler ve yasalar neden var?” sorusuna cevap veremez.

Bilim, ahlakın nasıl oluştuğunu açıklayabilir, ama “neden ahlaklı olmalıyım?” sorusuna cevap veremez.

Bilim, “evrende hassas ayarlar mevcut” diyebilir, ama “hassas ayarlar neden mevcut?” sorusuna cevap veremez (örnekler çoğaltılabilir).

Çünkü bilim “neden” sorusuyla ilgilenmez. Neden sorusuna felsefe

cevap verir. Yaratıcının varlığı konusu “neden” sorusunda mevcut olduğu için yaratıcının varlığı gibi “neden” sorularına bilimsel bir cevap aranmaz. Felsefi (akli) bir şekilde cevap aranabilir. En önemlisi “neden” sorusunu sormaktır. Çünkü “neden” dediğimiz anda, maddesel ortamın yeterli cevabı vermediğini anlarız.

Bilim, maddesel ortamlarla ilgilenir. Yaratıcıyı bilimsel olarak aramak, evrenin içinde yaratıcıyı aramak demektir. Evrenin içinde bilimsel olarak yaratıcıyı aramak, resmin içinde ressamı aramaya benzer.

Sadece felsefi olarak Tanrı'nın varlığını kısaca şu şekilde ispat edelim:

- Evrenin rasyonel (anlaşılabilir) olması.
- Evrenin determinist (belirlenmiş) bir yapıda olması.
- Evrenin fizik kanunlarına göre çalışıyor olması.
- Her şeyin bir döngü olması.
- Bilimin her gün evreni daha iyi anlıyor ve sistemi daha iyi açıklıyor olması.
- Evrenin sistematik olması.

Bütün bunlar evrenin “tasarlanmış bir mekanizma” olduğunu kanıtlayarak yaratıcıyı zorunlu kılar.

Şimdi bunları biraz daha açalım.

Evrenin Rasyonel (Anlaşılabilir) Olması

Bilim, her geçen gün evreni daha iyi anlıyor ve sistemi daha iyi açıklıyor. Böylece evrenin rasyonel (anlaşılabilir) bir yapıya sahip olduğunu ispatlıyor. Bu durumda ‘rasyonel evren => rasyonel (anlaşılabilir) kılan bir yaratıcı’ mantığı üzerinden bir yaratıcının varlığını anlıyoruz. Biraz düşünelim; bundan 10 milyar yıldan fazla bir süre öncesinden her yönü ile çok iyi tasarlanmış ve düzenlenmiş bir patlama meydana geliyor. Gerekli materyaller ve kanunlar sayesinde milyarlarca yıl içinde galaksiler, gezegenler oluşuyor. Bu gezegenlerin birinin

(Dünya'nın) içinde canlılık oluşuyor. Bu canlıların içinden biri olan insan, bugünkü teknoloji sayesinde evrenin bütün hikayesini okuyabiliyor. Bilim yapıyor, evreni anlıyor, evreni keşfediyor. Bütün bunlar; evrenin bize bizim evrene uyumlu bir şekilde tasarlanmış olduğumuz ve tasarlayan bize göre rasyonel (anlaşılabilir) yapan bir bilincin varlığını mantıksal olarak zorunlu kılmaktadır. Matematikçi John Lennox, bu konuya dikkat çekerek der ki “Sadece bilim yapıyor oluşumuz bile evreni yaratan bir aklın varlığın en açık delilidir.”

Eğer evren bir bilinç tarafından dizayn edilmiş olmasaydı onda hiçbir rasyonellik (anlaşılabilirlik) bulunamaması gerekirdi. Evreni her geçen gün daha iyi anlıyorsak, bu evrenin rasyonel olduğunun ve bir bilinç tarafından dizayn edildiğinin kanıtıdır.

Evrenin Determinist (Belirlenmiş) Yapısı

Determinizm (belirlenimcilik) ile evrendeki her şeyin belirlenmiş bir şekilde hareket etmesini kastediyorum. Makro ile de gözümüzle gördüğümüz boyutu kastediyorum. Neden özellikle böyle bir ayırım yapıldığını inşallah sonraki başlıklarda değineceğim.

Üstte, evrenin özellikleri ile ilgili anlattığım şeyler, evrenin determinist (belirlenmiş) bir yapıda olduğunu ispatlıyor. Bilimsel olarak da aksi iddia edilemeyen bir gerçektir ki; evren, bir atom altı parçacığından tutun, galaksilere kadar tamamen belirlenmiş bir şekilde çalışmaktadır. Her şeyin fizik kanunlarına göre çalışmakta olması bunu ispatlıyor. Hiçbir şey bilmeyen bir insan bile, sadece gece ve gündüzün ardı ardına gelmesine, yılın belli zamanlarında belli mevsimlerin yaşanmasını, Güneş'in belli saatlerde doğmasını ve batmasını inceleyerek bile evrenin makro boyutta determinist olduğunu rahatça anlayabilir.

Kur'an, bu konuya şu ayette dikkat çekmektedir:

Kamer Suresi 47. Ayet “Biz her şeyi bir kaderle yarattık.”

Kader belirlemek demektir. Ki, determinizmin bir diğer adı da ‘bilimsel kaderciliktir.’

Belirlenmiş evrenin varlığı, belirleyen bir yaratıcının varlığının kanıtıdır.

Determinizm, kısaca “determinist (belirlenmiş) bir yapıda olan evren => planlanmış evren => tasarım => determine eden, planlayan ve tasarlayan bir bilinç (yaratıcı)” şeklinde yaratıcının varlığını ispat edebilir.

Evrenin Fizik Kanunlarına Göre Çalışıyor Olması

Evrenin oluşumu ve çalışması belirli fizik kanunlarına göre gerçekleşmektedir. Örneğin evren, milyonlarca yıl önce bugünkü halinde değildi. Galaksiler, Güneş sistemi ve gezegenler yoktu. Big Bang teorisini doğru sayarak başlarsak oluşum hikayesi şöyledir:

Her açıdan çok iyi düzenlenmiş bir enerji patlaması sayesinde evren oluşmaya başlamaktadır. Bu küçücük tekillikten zaman içinde galaksiler, yıldızlar oluşmakta sonrasında bir toz bulutunda Güneş sistemindeki gezegenler oluşmaktadır. Bu oluşan gezegenlerin birinde (Dünya’da) canlılık oluşmaya başlamış ve bu canlıların içinden akıllı bir yaşam formu yani biz insanlar meydana gelmiştir.

Bütün bu hikaye, fizik yasaları ve gerekli materyaller sayesinde gerçekleşmiştir. Haliyle “Niçin kanunlar var? Bilinci olmayan bu kanunlar, nasıl böyle bir evreni, bilinçli bir canlılığı yaratabiliyor? Bu gerekli materyalleri ve kanunları kim yerli yerinde bıraktı? Bu kanunları böyle bir sistemi oluşturacak halde bırakan bilinç nedir? “ tarzı soruları soruyoruz. Bu sorular da bilinçli bir kanun koyucunun (yaratıcının) varlığını gösteriyor. Kısacası, evrendeki bu sistemi ve akıllı yaşamı yaratan sebeplerin bilinçli olması gerekir. Bu oluşumu sağlayan yasaların ya bilinçli olması gerekir ya da bir bilincin etkisinde olması gerekir. Yasaların düşünce yetisi olmadığına göre ve kendi tercihlerine göre çalışmayıp, belirli bir sisteme göre çalışıyor olmaları, onların bilinçsiz olduğunu dolayısıyla bir bilincin (yaratıcının) etkisinde olduğunu gösterir. Evrenin oluşumunu sağlayan bilinçsiz kanunlar, bilinçli bir kanun koyucunun varlığını gösteriyor.

Özetlemek gerekirse; evrenin oluşumunu sağlayan yasaların bilinci yoktur. Bilinci olmayan yasaların böyle sistematik ve bilinçli bir yapıyı oluşturması, yasaların bir bilinç (tanrı) tarafından dizayn edildiğinin kanıtıdır.

Her Şeyin Bir Döngü Olması

Doğaya bakınca her şeyin bir döngü halinde olması da yine evrenin tasarlanmış olduğunun ve tasarlayan bir yaratıcının varlığının kanıtıdır. Fizikte termodinamik 1 (enerjinin korunumu) yasasına göre “evren içinde hiçbir şey yoktan var olmaz, vardan da yok olmaz” doğada hiçbir şey yok olmamaktadır. Örneğin toprağa atılan bir tohum, bitki olarak hayat bulmaktadır. Bu bitki bir canlının gıdası olmaktadır. Bu gıda canlının vücudunda başka bir canlının oluşumu için sperm üretmektedir. Bu sperm, çiftleşme sonucu Dünya’ya bir canlı olarak gelmekte ve sonunda ölüp toprağa karışıp, başka bir canlının gıdası olmaktadır. Bütün bu hikayeye bakınca, doğanın döngü halinde bir mekanizma olduğunu ve onu bu şekilde tasarlayan bir yaratıcının varlığını görüyoruz.

Biyolog Stephen Meyer, “Doğanın tasarlanmış gibi görünmesinin sebebi, onun gerçekten tasarlanmış olduğu olmasın?”

Evrenin Sistematik Olması

Bir insan isterse doğaya isterse DNA’ya isterse uzaya, nereye barksa baksın; isterse ilk insanların zamanında yaşayan, dünyayı gördüğü şekilde ibaret zanneden bir çocuk olsun, isterse atomu inceleyen bir bilim insanı olsun, kısacası; ne olursa olsun, her insanın göreceği ve aksini iddia etmeyeceği şey, her şeyin “tasarım” diye sesleniyor olduğu gerçeğidir. Evrende nereye bakarsanız bakın, her şey bir sistemdir. Sistemin varlığı, onu tasarlayan bir yaratıcının varlığının en açık kanıtıdır. Bu argüman “teleolojik argümanı” olarak bilinir. Bilimin en cahil olduğu zamanlarda da bugün gelişmiş olduğu zamanlarda da bu gerçek hiçbir zaman değişmemiştir. İnsanın bu sisteme, tasarıma bir “neden” araması da insan için bir yaratıcının varlığının yeterli bir ka-

nıtı olmuştur. Sadece bu olay bile yaratıcı inancının, insan fitratının gereği olduğunun ispatıdır.

Ayrıca tasarımı evrenin başlangıç noktasında bile görebiliyoruz. Evrenin başlangıcında var olan hassas ayarlar, evrendeki yaşamın rastlantı olmadığının ve planlanmış olduğunun kanıtıdır.

Kanıtlara Yönelik itirazlar ve Ateizmin Argümanları

Bu kısımda sunulan argümanlar hakkında ateizmin olası itirazlarına değinmekte fayda var.

Argümanların deneysel veya bilimsel değil, akli (felsefi) olması

Şu ana kadar sunduğumuz argümanların dikkat edilirse her biri “akli” deliller içermektedir. Bunu baz alarak ateistler; bu argümanların birer kanıt teşkil etmeyeceğini ve her şeyin deneysel veya bilimsel kanıtı olmasının şart olduğunu iddia etse de bugün bilimin bile akla dayalı oluşu, hatta gördüğümüz her şeyin “var” olduğunu aklımızın söylemesi, bu iddiayı geçersiz kılıyor.

Örneğin elimizle tuttuğumuz, gözümüzle gördüğümüz (deneysel) bir şeyin veya bilimsel bir şeyin “var” olduğunu söylerken aklımızı kullanıyoruz. Evreni anlamaya yönelik pek çok yöntem vardır. Örneğin evrenin genişlemesi olayı -ki bu da gözlemlenen bir olayın sonucunda akla dayalı bir yöntem sonucu tespit ediliyor- başlangıçta evrenin tek bir noktada bitişik bir halde olduğunu bilimsel olarak ispat eden bir kanıttır. Ancak bu “bilimsel olay” bile yine akla dayalı bir çıkarım üzerinden kabul edilmiştir.

İster bilimsel olsun isterse deneysel olsun, bir şeyin “var” olduğunu söylerken kriter aldığımız şey akıl olduğuna göre ve varlık konusunun bilimin değil felsefenin alanı olduğunu göre, sunduğumuz argümanlar yeterli nitelikte bir kanıttır. Bu argümanların “mantıksal olarak doğru” olduğunu kabul eden birisinin şüpheli bir yaklaşım sergileyerek “emin olamayız” demesi ve bu kanıtları görmezden gelmesi sadece “gerçeklerden kaçış” olarak tanımlanabilir.

Özetlemek gerekirse: şu an gördüğümüz şeylerin varlığı gerçek ise, Tanrı da gerçektir; yok eğer Tanrı'nın varlığı inanç ise, gördüğümüz şeyler de inançtır. Çünkü her ikisinin de “gerçek” veya “inanç” olduğunu söyleyen şey aynıdır (akıldır).

Evrenin Kaos ve Hatalarla Dolu Olduğu İddiası

Tanrının varlığıyla ilgili evrenin “mekanizma” oluşunu delil olarak “mekanizma=> tasarlayan bir bilinç” şeklinde sunduğumuz kanıtla karşılık, bazıları evrenin mekanizma olmadığını ileri sürerek, “kaos, hata, kusur” olduğu sanılan olaylara örnek vermektedir. Örneğin, gezegenlerin yok olması, evrende eninde sonunda kozmik bir kıyametin gerçekleşeceği (büyük yırtılma), sakat doğumlar, hastalıklar vb. şeyleri bazılarının evrenin tamamen “kaos ortamı” olduğunu iddia etmektedirler.

Bilimsel olarak evrende kaos yoktur. Neden “kaos” sandığımız olayların var olduğuna yazının sonunda değineceğiz. Ama öncelikle, mantıksal açıdan neye “mekanizma”; neye “kaos, hata, kusur” diyebiliriz tanımını yapalım.

“Mekanizma” kendisinde sistem bulunan ve sistemi üzerine çalışan herhangi bir şeye denebilir. Mekanizmanın; rasyonel (anlaşılabilir), planlı ve sistematik olması gereklidir. Evren, bu özelliklere sahiptir. Bilim, evrenin rasyonel (anlaşılabilir) olduğunu ispatlıyor. Çünkü düzensiz ve sistemi olmayan herhangi bir şeyde bilim yapılmaz. Örneğin elimize birkaç tane misket alıp yere rastgele bir biçimde attığımızı hayal edelim. Bu atılan misketlerin arasında ölçülebilir bir uyum bulamayız. Örneğin bir misket ile diğer misket arasında mesafe farkları tamamen farklı olduğu için aralarında herhangi bir düzen ve plan olduğunu söyleyemeyiz. Ancak bu misketler, belirli yerlere belirli mesafelerde bir bilinç sayesinde yerleştirilmiş ise, ölçülebilir bir uyum bulabiliriz. Evren, bir bilinç (yaratıcı) tarafından dizayn edildiği için, bilim sayesinde evreni anlayabiliyor ve uyum bulabiliyoruz.

Sadece bilim yapıyor oluşumuz bile, evrenin mekanizma olduğunu ispat etmek için yeterlidir.

“Kusur, kaos” ise bizim ilk bakışta “gereksiz, hata” gibi sandığımız şeyler değil; tamamen tesadüfe dayanan ve planın dışında gerçekleşen olaylardır. Evrende tesadüfe bilimsel olarak yer yoktur (önceki başlıklarda “evrenin tesadüfen oluştuğu yanılığısı” başlığında açıklandı).

Mesela önümüzde bir mekanizma hayal edelim.

Bu mekanizma aldığı maddeleri belli aşamalardan geçirerek “tasarım” dediğimiz bir şey oluşturuyor. Bir yandan da oluşturduğu bu şeyi imha ediyor, ürettiği şeye zarar veriyor.

Bu mekanizmanın oluşturduğu bir şeyi imha etmesini ilk bakışta “hata, kusur” olduğunu düşünebilirsiniz. Halbuki bu kusur değil plandır, çünkü mekanizma ürettiği şeyi imha edecek şekilde “planlanmıştır”. Çünkü mekanizmayı yapan kişinin amacı zaten buydu,

Peki biz bu oluşumun kusur veya plan olduğunu nasıl anlarız? Tabi ki bilim ile.

Bilim bize evrenin temelde determinist (belirlenmiş) bir yapıda olduğunu gösteriyor. Oluşan bu canlılık tamamen evrendeki yasalara bağlı. Yasalardan bağımsız hiçbir şey yok.

Yani: Etki- tepki yasası =>determinizm(plan) =>tasarım =>tasarlayan bir yaratıcı (tanrı) => oluşan her şey yaratıcının planı.

Bizi (akıllı yaşamı), rasyonel (anlaşılabilir) evreni oluşturan yasalar ile ateistlerin “kaos, hata” dedikleri olaylara sebep olan da aynı yasalardır. Bu yüzden oluşan hiçbir şey “kusur” diyemeyiz.

Kısacası, bilimsel olarak determinizmi göz önünde bulundurarak olaylara bakarsak, insanlarda doğuştan gelen hastalıklar, insan vücudunun eninde sonunda ölecek şekilde yaratılmış olması, entropi yüzünden evrende kozmik kıyametin kaçınılmaz olması gibi olayların hepsi de “plan” olmak zorundadır.

Kaldı ki; dinler kıyametin kaçınılmaz olduğunu, insanların can ile imtihan edileceğini vb. şekillerde “imtihan” olacağını söylerken bilim de bunu tasdik ediyorsa bunun adına “plan” demek gayet mantıklıdır.

Eğer ortada kurulu bir sistem varsa bu sistemden oluşan bir şeye kusur diyemeyiz. Kaos sanılan olaylar bile yasaların eseri planın parçasıdır.

Bunun yanı sıra evrenin ezici bir çoğunlukta sistematik olduğunu görüp de yaratıcının varlığını anlamayan ateistlerin, nadiren gerçekleşen “hata” sanılan olayları baz alarak yaratıcıyı inkar etmeleri objektif olmadıklarını göstermekte.

Peki neden kaos sandığımız olaylar mevcut?

Her şey bir zıttı ile bilinir. Örneğin; gündüzün varlığını, onun zıttı olan gecenin varlığıyla bilmekteyiz. Aynı şekilde beyazın varlığını, siyahın varlığıyla; iyiliğin varlığını, kötülüğün varlığıyla bilmekteyiz. Eğer, “kaos” olduğunu sandığımız olaylar olmasaydı, “sistem” diyeceğimiz olayların varlığı bilinmezdi. Tanrı, bir her şeyi “sanat” yaparken, sanatsız bir şeyler bırakmasaydı sanatı bilemezdik. Evrendeki bu olaylara bakınca içinde bulunduğumuz ortamın, durumun sistematik olduğunu anlıyoruz. Mesela sakatlığı, ölümü ve kaosu görünce; sağlığın, yaşamın ve düzenin farkında oluyoruz.

Determinizmin Çöktüğü Yanılgısı

Sunduğum argümanların arasında ve pek çok sorunun cevabı olarak sunduğum bilimsel bir gerçek olan determinizme karşı, evrenin aslında determinist olmadığı yönünde bir iddia mevcuttur. Bu başlıkta bunu ele alacağız.

(Bu bölümü “evrenin tesadüfen oluştuğu yanılgısı” başlığıyla birlikte okuyunuz)

Determinizmin, yani belirlenimciliğin çöktüğünü iddia edenlerin genel olarak sunduğu argüman; kuantum alanının yani çıplak gözle görülmeyen atom altı parçacıkların alanının indeterminist (belirsiz) olmasıdır. Özetle; Evren temelde determinist (belirlenmiş) olsaydı, indeterminist bir alanın olmaması gerekirdi. Ama kuantum, indeterminist bir alanın varlığını göstererek determinist bir evrende olmadığımızı ispatlıyor.

Bu iddiaya, kısaca kaos teorisi ve kelebek etkisi bilimsel olarak cevap verebilir. “Dünyanın herhangi bir noktasındaki küçük bir kelebeğin bir kanat çırpışının Dünya’nın öbür ucunda bir yerde fırtınaya ya da herhangi büyük bir hava olayına sebep olabilmesi” diye tanımlanan “kelebek etkisi” kaos teorisi ile birlikte mikro dünyanın (kuantum alanının) makroya (gözle görülen dünyaya) etki ettiğini ispat ederek, bize “mikro ne ise, makro odur” demektedir. Einstein¹, zamanında bunu savunmuş ama ispat edememiştir. Fakat elimizdeki teoriler bu görüşün doğruluğunu ispat etmektedir. Buradan şu sonuca ulaşıyoruz.

Kelebek etkisi ve kaos teorisine göre mikro, makroya etki ediyor. Mikro ne ise makro odur.

2- Makro boyutta determinist bir evren görünüyor.

3- Buna göre mikro dünya determinist (belirlenmiş) olmalıdır.

4- Evren temelde determinist (belirlenmiş) bir yapıdadır.

Sadece kelebek etkisini bilerek bile, determinizmin geçerliliğini anlayabiliriz. Örneğin, Güneş’in doğuşu ve batışı, Dünya’nın dönüşü, yılın belli zamanlarında belli mevsimlerin yaşanması bize makro dünyanın determinist (belirlenmiş) olduğunu yeterince ispatlıyor. Kelebek etkisi de mikro dünyanın makroya etki ettiğini ispat ettiğine göre, mikro dünya da determinist (belirlenmiş) olmak zorundadır.

Sonuç olarak; evrenin temelde determinist (belirlenmiş) olduğu bilimsel bir gerçektir. Bu gerçek bir belirleyici olduğunu ispatlar.

Evrenin temelde determinist olduğunu Lawrence Krauss² ve David Bohm³ gibi fizikçiler de kabul etmektedir.

¹: <https://bilimfili.com/kuantum-teorisine-genel-bir-bakis/>

²: <https://youtu.be/S7OotjBgMXU>

³: <https://bilimfili.com/alternatif-kuantum-kurami-yeniden-gundeme-gelebilir/>

Evrenin Tesadüfen Oluştığı Yanılgısı

Bazıları, birtakım olayları örnek göstererek, evrenin oluşumunun tesadüfen olduğunu iddia etmektedir. Mesela bir ateist olan Celal Şengör, oluşumun tesadüfen olduğunu iddia etmektedir. Birtakım olayların da “hata” olduğunu iddia etmektedir. Hata iddiasına “evrenin kaos ve hatalarla dolu olduğu iddiası” başlığında cevap vermiş bulunuyoruz. Burada sadece “tesadüf” iddiasının bilimsel anlamda geçersiz ve yetersiz olduğunu ispat edeceğiz.

Öncelikle mevcut bilimsel veriler, var olan her şeyin fizik kanunlarına göre hareket ettiğini, en başından beri oluşumun var olan fizik kanunları ve gerekli materyallerin varlığı sayesinde olduğunu, böylece evrenin determinist olduğunu ispat etmiştir. Determinizmin hakim olduğu bir evrende tesadüfe yer yoktur. Olan biten her şey evreni determinist yapan yani belirli kılan bir yaratıcının eseri olmaktır. Bazıları kuantum alanındaki indeterminist yapıda gerçekleşen bazı olayların tesadüf olduğunu ve evrenin temelde tesadüfen oluşan bir sistem üzerine oluştuğunu iddia etmesi de mümkün değildir. Çünkü kaos teorisi ve kelebek etkisi mikro dünyanın makroya etki ettiğini ispat ederek, bize “mikro ne ise, makro odur” demektedir. Einstein, zamanında bu görüşü savunmuş ama ispat edememiştir. Fakat elimizdeki teoriler bu görüşün doğruluğunu ispat etmektedir. Buradan şu sonuca ulaşıyoruz.

1- Mikro, makroya etki ediyor. Mikro ne ise makro odur (kaos teorisi).

2- Makro boyutta determinist bir evren görünüyor.

3- Buna göre mikro dünya determinist (belirlenmiş) olmalıdır.

Tesadüf iddiası, evrenin temelde determinist olması sebebiyle çöküştür.

Ayrıca, tesadüf iddiasının geçerli olduğunu kabul etsek bile, “evrenin oluşumu” için yetersiz bir iddiadır.

İddia sahiplerine göre; evrenin bir noktasında tesadüf denk geldi, bu tesadüf de oluşum için gerekli olan diğer materyalleri ve yasaları tetikledi. Böylece aradan milyonlarca yıl sonra böyle bir düzen oluştu. Bu iddianın yeterli olmadığını bir örnekle açıklayalım:

500 tane yan yana dizilmiş domino taşları olduğunu düşünelim.

Mesela bir domino taşı rüzgarın esmesiyle devriliyor ve tabii ki sıra sıra dizilmiş 500 tane taş da onun peşinden devriliyor.

Siz bu olayda ilk taşın devrilmesine tesadüf diyebilirsiniz. Fakat 500 tane taşın orada kendi kendine dizilmiş olduğunu iddia edemezsiniz. Haliyle aklımıza “Bu taşları kim yerli yerinde bıraktı?” sorusu gelir. Aynı soruyu, evren için soralım.

Evrenin oluşumu için gerekli olan materyaller ve yasalar hazırda bekliyordu. Peki, bunları hazırda bırakan güç nedir? Gerekli fizik kanunları olmasaydı bu oluşumun olmayacağına göre, bu yasaları kim hazırda bıraktı? Gerekli malzemeler olmasaydı bu “tesadüf” olmayacaktı. Peki bunları yerli yerinde bırakıp böyle bir “tesadüfün” gerçekleşmesi için gereken ortamı yaratan kimdir?

Tesadüf iddiası, bu ve buna benzer soruları açıklamak için yetersizdir. Eğer oluşum tesadüfen gerçekleşmiş olsa bile, gerekli olan madde ve yasalar olmasaydı bu “tesadüf” gerçekleşmeyecekti. Haliyle “Bütün bunlar niye var?” sorusu cevapsız kalıyor. Ayrıca tesadüf, nadiren gerçekleşen olaylara denir. Evrenin çalışma sistemi doğada gördüğümüz günlük olaylar kadarıyla her defasında aynı sonucu vermektedir. Her defasında aynı sonucu veren bir mekanizma nasıl tesadüf olabilir?

Bilim Adamlarının Hepsinin Ateist Olduğu Yanılgısı

Bilim adamlarının hepsi ateist değildir, ancak hepsi ateist olsaydı bile bu herhangi bir şey ifade etmezdi. Örneğin 8.-15. yüzyıllarında İslam’ın altın çağında fizik, matematik, coğrafya, zooloji, astronomi, biyoloji, tarih, tıp, dil bilimi, sosyoloji gibi pek çok daldan 130 civarı bilim insanının Müslüman olduğu söylenmektedir. Günümüze en yakın olan bilim insanlarından biri olan Abdusselam Nobel ödüllü bir

Müslüman bilim insanıdır. Müslüman olmalarını bir tarafa bırakacak olursak, bir yaratıcının varlığını kabul eden bilim insanı sayısı bir hayli fazladır. Fakat bilim insanlarının sadece bilim hakkında söyledikleri doğrudur. Örneğin bir fizikçinin fizik hakkında söyledikleri “doğru” kabul edilir. Fakat inançlı veya inançlı oluşları, Tanrı’nın varlığıyla ilgili söyledikleri tamamen kendi fikridir. Çünkü varlık bilimin alanı değil felsefenin alanıdır. Aynı bilim dalında olan iki bilim insanından biri inançlı diğeri inançsız olabilir. Örneğin aynı eğitimi alan iki fizikçi düşünelim. Biri fizik kanunlarının varlığından hareketle “Neden kanunlar var, neden böyle bir sistem var?” sorularını sorarak, bir kanun koyucunun (yaratıcının) varlığını anlayabilirken; diğeri olaya hiç manevi bir boyuttan bakmadan sadece kanunlar sayesinde evrenin kendi kendine oluştuğunu iddia ederek inançsız olabilir. Gerçi kanunların varlığı, evrenin sistematik olduğunu ve tasarlanmış olduğunu göstererek yaratıcının varlığını aklen ispatlar. Ancak, burada aynı daldan eğitim alan iki bilim insanının inançlı veya inançsız olmalarının, öğrendikleri bilgi ile alakası olmadığına sadece bakış açıları ile alakası olduğuna değindik.

Bütün bu anlatılanları, bu ayeti okuyarak düşünün.

Enam 50. Ayet “Kör ve gören, denk olur mu? Hiç düşünmüyor musunuz?”

Sonuç olarak; bir bilim insanının sadece bilim hakkında söyledikleri bizim için kriter kabul edilir. Onun haricinde, yaratıcının varlığı veya yokluğu hakkında söyledikleri tamamen kendi fikridir, kesinlik içermez. Çünkü varlık; bilimin alanı değil, felsefenin alanıdır. Bu konuya önceki başlıklarda yeterince değindik.

Evrenin Kendi Kendine Oluşması

Bilimin bugün pek çok şeyin nasıl oluştuğunu açıklamasından hareketle “Evrenin nasıl oluştuğunu biliyoruz, o halde Tanrı’ya gerek yoktur.” şeklinde bir argüman sunulmaktadır. Aslında bu argümanın mantıksız olduğunu, baştaki sunduğumuz argümanları dikkatlice inceleyen herkes anlayacaktır. Yine de kısaca cevap verelim.

Bugün “Dağlar nasıl oluştu, evren nasıl oluştu?” diye sorduğumuzda, bilim bütün bunların nasıl oluştuğunu belli fizik kanunları ile açıklamaktadır. Buna “kendi kendine oluşum” denebilir, ancak yaratıcıya gerek olmadığını söylemek mantıksızdır.

Yan yana dizilmiş 300 tane domino taşı olduğunu varsayalım. Her bir taş, evrenin oluşumunun bir noktasını temsil ediyor olsun. İlk taş Big Bang anını, sonraki taş galaksinin oluşumunu, daha sonraki yıldızların oluşumunu, daha sonrakiler de Dünya’nın ve canlılığın oluşumunu temsil ediyor olsun. İlk taşın devrilmesi sonucu diğer taşların da sırayla devrilmesine “kendi kendine oluyor, herhangi bir güç diğer taşlara müdahale etmiyor” denebilir. Ancak domino düzeneğinin nedeni, yani taşları oraya birbirlerini sırayla devirecek şekilde yerleştiren bir bilincin var olmadığını iddia edemeyiz. Aynı örneği evrene yansıtacak olursak, evrenin oluşumunu sağlayan yani “kendi kendine oluşum” dediğimiz olayı sağlayan yasalar ve maddeler olmasaydı bütün bunlar yine olmayacaktı. Evrenin oluşumunu sağlayan yasaların ve maddelerin varlığı, onları var eden yerli yerine yerleştiren bir bilincin varlığının kanıtıdır. Özetlemek gerekirse; “kendi kendine oluşum” dediğimiz düzenek için gerekli maddeler ve yasalar olmasaydı bu oluşum olmayacaktı. Buna göre bu düzenek için gerekli yasaları var eden bir yaratıcı olmak zorundadır.

Evrin Teorisinin Tanrı’yı Gereksiz Kıldığı Yanılgısı

Ateistler evrim teorisinin bugünkü yaşamın nasıl oluştuğunu açıklamasından hareketle bir tanrının gereksiz olduğunu iddia etmektedir. Aslında bu yanılgı da önceki yanılgılarından farklı değildir. Evrim; bütün canlılığın nasıl oluştuğunu açıklamakta, neden oluştuğunu değil. Evrim teorisi doğa yasaları sayesinde bütün canlıların tek bir canlıdan geldiğini savunur. Aslında evrim teorisi bile tek başına yaratıcının varlığını ispat edebilir. Bilinci olmayan bir canlıdan veya cansızdan bugün evreni anlayacak kadar bilince sahip olan akıllı bir yaşam türünün (insanın) oluşması bile başlı başına mucize demektir. Haliyle “Evrimin olmasını sağlayan yasalar neden var? Neden sonucunda böyle akıllı bir

yaşamı oluşturacak yasalar vardı? Gerekli doğa kanunlarını var eden bilinç nedir? Bir tek canlıdan bu evreni anlayacak kadar bilinçli bir canlıyı var edecek olan bu kanunları hazırda bırakan güç nedir?” soruları yine yaratıcının varlığını zorunlu kılmaktadır.

Boşlukların Tanrı’sı Argümanı

Bu argümanı kısaca “evrende nasıl olduğu bilinmeyen noktalara Tanrı’yı koymak” olarak tanımlayabiliriz. Eski çağlarda insanlar açıklanamayan noktalara “Tanrı” cevabını koymuştur. Örneğin yıldırımın nasıl oluştuğunu bilmeyen insanlar, Tanrı’nın oluşturduğunu iddia ederek, boşluğa Tanrı’yı koymuştur. Ateizme göre, bugün Tanrı’ya inananlar da evrenin nasıl oluştuğunu bilmedikleri için bu boşluğa Tanrı’yı koymuştur.

Bu argümanı bir örnek üzerinden dikkatlice incelediğimiz takdirde, argümanın geçersiz olduğunu kolayca anlayabiliriz.

Bir mekanizma olduğunu varsayalım. Bu mekanizmanın nasıl çalıştığını bilmediğimiz bir noktada “Burası nasıl çalışıyor?” diyoruz ve o boşlukta bir bilincin var olduğunu söylüyoruz. Yani boşluğa bilinci (Tanrı’yı) koymuş oluyoruz. Ama incelediğimiz takdirde, bu mekanizmanın hiçbir noktasında bilinçli bir gücün olmadığını görüyoruz. Tamamen kendi programına göre çalışıyor. İşte boşlukların Tanrı’sı budur. Ancak bu durum, bu mekanizmanın bir bilinç tarafından tasarlanmış olduğu gerçeğini değiştirir mi? Hayır. Çünkü bizim hatamız mekanizmanın içinde ve “nasıl” sorusunda o bilinci aramakla oldu. Halbuki mekanizmanın “nasıl” çalıştığı sorusunun cevabında o bilincin rolü yoktu. Ama mekanizmanın “neden” çalıştığı sorusunun cevabında bilincin etkisi vardı. Çünkü mekanizmanın bir “tasarım, mekanizma” oluşu bile bir bilinç tarafından dizayn edildiğini ispatlıyordu.

Dikkat edilirse; boşlukların Tanrı’sı, evrenin içinde yaratıcıyı aramaktan ve “nasıl” sorusunun cevabına Tanrı’yı koymaktan kaynaklanıyor. Tıpkı mekanizmanın içinde çalışan parçalarının arkasında bir bilinci aradığımız gibi. Halbuki “Mekanizma neden var?” sorusunu

sormamız gerekirdi. Kıyaslama yaparsak; “mekanizma nasıl çalışıyor?” sorusunun cevabı “sistemi gereğince dir.”

“Evren nasıl çalışıyor?” sorusunun cevabı “sistemi gereğince dir.”

“Mekanizma neden sistematik bir şekilde çalışıyor?” sorusunun cevabı “bir bilinç tarafından tasarlanmış olduğudur.”

“Evren neden sistematik bir şekilde çalışıyor?” sorusunun cevabı da aynı şekilde “bir bilinç tarafından tasarlanmış olduğudur.”

“Evren nasıl oluştu?” sorusunun cevabı “büyük patlama sonucu ve gerekli materyaller sayesinde dir.” Ama “Evren neden oluştu? Yasalar neden var? Biz neden var olduk? Bütün bu yaşam neden? Bu evren neden var?” gibi “neden” sorularının cevabı bu değil, Tanrı’dır.

Özetlemek gerekirse: boşlukların Tanrı’sı, evrenin içinde açıklanmayan “nasıl” sorularının içinde Tanrı’yı aramaktan kaynaklanıyor. Evrenin bütününe bakarak “bütün bu sistem, varlık, yaşam, yasalar neden var?” sorusunda Tanrı’yı bulmaktan kaynaklanmıyor. En başından beri sunduğumuz argümanlar da dikkat edilirse hep “neden” sorusu üzerinden yaratıcıyı ispatlamıştık. Argümanın tanımını iyice anladığımızda, konuyla paralel olan “bilim her şeyi açıklıyor” argümanına da aynı örnek üzerinden kısaca cevap verelim;

Ortada bir mekanizma [evren] var. Bu mekanizma gayet sistematik bir şekilde çalışıp bir şeyler üretiyor. Ateistler burada mekanizmaya bakıp “Bu mekanizma kendi kendine çalışıyor bir şeyler üretiyor. Herhangi bir yerde bilinçli bir şeyin müdahale ettiği yok.” diyor.

Ama gözden kaçırılan nokta tam olarak o mekanizmanın bir ‘mekanizma’ oluşudur. Çünkü o mekanizmanın bir “mekanizma, tasarım” oluşu bir bilinç (Tanrı) tarafından dizayn edildiğinin kanıtıdır.

Tanrının Kavranamaz Oluşu: İgnostisizm

Bazı kişiler, Tanrı’nın kavranamaz veya tanımlanamaz olmasından yola çıkarak Tanrı’yı inkar etmektedir. Her ne kadar asıl görüşü Tanrı’yı inkar olmasa da ignostikler, ateistler gibi Tanrı’yı reddetmektedir.

Varsayalım ki, bir evde tek başınıza yaşıyorsunuz. Akşam uyudunuz, sabahleyin uyandığınızda güzel bir kahvaltı sofrası gördünüz. Hemen evinizdeki tüm odalara baktınız ama kimseyi bulamadınız. Kapıyı ve pencereyi kontrol ettiniz, hiçbir zorlama görmediniz. O an birinin eve gelip o sofrayı hazırladığını bilirsiniz. Ancak sofrayı hazırlayan kişiyi kavrayamazsınız. O kişi genç mi yaşlı mı? Yaşı kaçtır? Saç rengi nedir? Boyu kaçtır? Adı nedir? Kız mıdır, erkek midir? Şişman mıdır zayıf mıdır? Hiçbirini bilemezsiniz. Her ne kadar o kişiyi tanımlayamıyor olsanız da sonuçta onun “var” olduğunu sofradan dolayı bilirsiniz. Aynı örneği evrene yansıtacak olursak, “evren” dediğimiz bu sofranın hazırlanmış olduğunu görüyoruz. Tıpkı evin bütün odalarına baktığımız gibi evrenin her yerine bakarsak; evren sofrasını hazırlayan o kişiyi (Tanrı’yı) bulamıyor olsak da onun “var” olduğunu, sadece hazırladığı bu sofradan (evrenden) bilebiliriz. Ancak o Tanrı’nın şeklini, nasıl olduğunu, nasıl yaptığını kavrayamayız.

Kısacası, Tanrı’yı sadece kavrayamamaktan dolayı inkar etmek mantık hatasıdır. Tıpkı evdeki sofrayı hazırlayan kişinin özelliklerini kavrayamıyor olmamızdan dolayı o kişinin varlığını inkar etmenin mantık hatası olduğu gibi.

Tanrı’yı Kim Yarattı?

Kısaca şöyle cevap verebiliriz:

Oluşum ve yaratılış, zaman varsa geçerlidir. Zaman madde ile bağlantılı olarak büyük patlama ile başlamıştır. Tanrı, büyük patlamayı dizayn eden ve başlatan neden olduğu için zamansız olmak zorundadır.

Tanrı zamandan bağımsızdır, zamanı yaratmıştır. Zamana bağımlı olmayan bir şeyin başlangıcı olmaz. Başlangıcı olmadığına göre oluşma söz konusu değildir. Ezeli ve sonsuzdur. Bunu biraz açalım.

Evrende gördüğümüz her şey zaman ve maddeye bağlıdır. Mesele 100 yıl önce biz yoktük. Yakın bir zamana kadar anne rahminde oluşmaya başladık. Şu an ise varız. Çünkü biz “zaman” kavramına bağlıyız. Bağlı olduğumuzdan dolayı bizim için “yaratılış ve oluşum”

söz konusudur, oluşumu gerçekleştiren her şey zamana bağlıdır. Ancak zamanı ve maddeyi yaratan Tanrı, doğal olarak bunlardan bağımsız olmak zorundadır. Bunlardan bağımsız olduğuna göre Tanrı oluşmamış ve hep var olmuştur.

Argüman halinde yazmak gerekirse;

1- Bir şeyin yaratılmış olması için zamana ve maddeye bağlı olması gerekir.

2- Evren ve evrenin içindeki varlıklar zamana ve maddeye bağlı olduğu için yaratılmıştır.

3- Zamanı ve maddeyi yaratan Tanrı yarattığı şeylerden bağımsızdır.

4- Tanrı zamandan ve maddeden bağımsız olduğu için yaratılmıştır.

Tabi Tanrı'nın bu özelliğini anlamak mümkün değildir. Tanrı algılanabilir ancak kavranamaz olduğu için bu özelliklerini kavramak mümkün değildir. Ancak bu anlattıklarım üzerinden onun yaratılmış olmadığını anlayabiliriz.

Bütün bu bilgiye rağmen bazı ateistlerin maddeyi ezeli kabul edip, Tanrı'yı ezeli kabul edememesi tuhaf bir çelişkidir.

Teizmin (Dinin) Tanrı'sı Hakkında Eleştiriler

Bundan önceki başlıklarda genel olarak yaratıcı (Tanrı) hakkındaki itirazlara değindik. Şu anda ise, teizmin tanımlamış olduğu yaratıcı fikrine yönelik birtakım eleştirilere değineceğiz inşallah.

“Tanrı” Kavramını İnsanlar Mı Yarattı?

İnsanın bir şeyi fark etmesine “keşfetmek” denilir “yaratmak” değil. Örneğin evrenin sistematik yapısına bakarak bir bilincin bütün bunları yaratmış olduğunu fark etmemize “keşfetmek” denir. İyiliğin, kötülüğün ve ahlakın bir anlam ifade etmesi, bir karşılığının olması için bir yaratıcının varlığının hesap sorması gerektiğinin (ahiret günü)

yapılan iyiliğin ve kötülüğün karşılığının bulması gerektiğinin (cennet ve cehennem) farkında olmamız da hem yaratıcının varlığının hem de hesap gününün varlığının keşfedilmesidir. Ateistler ise fark etme olayına “yaratmak” demektedir. Ancak mantıksal olarak bu görüşleri hatalıdır. Bir bilim insanının evrenin genişlemesinden hareketle evrenin bir başlangıcı olduğunu fark etmesi, nesnelerin yere düşmesinden dolayı yerçekiminin olduğunu fark etmesi bir yaratma değil keşif demektir. Yani “bilim insanları yer çekimi kanunu yarattı” veya “bilim insanları evrenin başlangıcını yarattı” denilemez, “bilim insanları bunu keşfetti” denilir. Onlar bu gerçekleri bilmezden önce de bu gerçekler zaten vardı. Onlar sadece keşfetmiş oldular. Biz teistler (yaratıcıya ve dine inananlar), evrenin sistematik yapısından hareketle Tanrı’yı yaratmadık, Tanrı’nın varlığını keşfettik.

Kısacası ateistlerin “yaratma” dediği olay aslen yaratma değil, var olan bir gerçeği keşiftir.

Tanrının Kötü Olduğu Yanılgısı, Kötülük Problemi ve İmtihan Mantığı

Bazıları dünyada gerçekleşen savaş, ölüm, hastalık vb. kötü olayları baz alarak, yaratıcının kötü olduğu yanılgısına düşmektedir.

Bu yanılgı, insanların olaylara çok dar bir şekilde bakmasından kaynaklanıyor.

Kısaca açıklayalım; yaratıcının, merhametli olduğunu onun doğadaki eylemlerine bakınca görüyoruz. Newton “Tanrı eserleri aracılığıyla bilinir,” der. Biz yaratıcıyı eseri ile tanırız.

Örneğin; doğaya baktığımız zaman hep kötülükler dikkatimizi çeker. Canlılar birbirlerini yer, ölür, hastalanır, birbirlerini katleder.

Aslında insanın dikkatini her zaman için nadiren olan şeyler çeker. Örnek verelim; her zaman için “yürüyorum, görebiliyorum, duyabiliyorum, konuşabiliyorum, nefese alabiliyorum” demeyiz. Çünkü bu özelliklerle, yani pozitif şeylere her zaman sahibiz. Genel olarak her zaman yürüyoruz, görüyoruz, duyuyoruz, konuşuyoruz ve nefes alı-

yoruz. Ama bir gün sakat olsak “yürüyemiyorum” diye söylenmeye başlarız. Sebebiyse; pozitif olanı sık gördüğümüz için, pozitif olan çoğunlukta olduğu için gündem etmeyiz. Negatif olan şeyi nadiren gördüğümüz için söylenmeye, şikayet etmeye, gündem etmeye başlarız.

Doğada iyilik o kadar çoktur ki, biz iyiliği sürekli gördüğümüz için hep unuturuz. Nadiren gerçekleşen kötülükleri azınlıkta gördüğümüz için gündem ederiz.

Kıyası; sadece kötülükleri gündem etmemiz, kötülüğün azınlıkta olduğunu ve iyiliğin çoğunlukta olduğunu kanıttır. Bu da Tanrı'nın kötü değil, iyi olduğunun ispatıdır. İyi bir Tanrı (Allah) varken, neden kötülüğün var olduğu sorusu aklımıza gelebilir. “Her şey bir zıttı ile bilinir” felsefesini duymuşsunuzdur. Eğer karanlık olmasa aydınlık, kötülük olmasa iyilik bilinmezdi. Kaldı ki, dine göre öldükten sonra sonsuz bir cennet mevcutken; geçici bir hayatta geçici bir kötülüğü, acıyı ve sıkıntıyı görmesek, sonsuz bir cennet hayatında iyiliğin, mutluluğun ve huzurun anlamını bilemezdik. Ayrıca yaratıcının dünyada her olaya müdahil olmaması ahiretin varlığının bir ispatıdır. Çünkü yaratıcının bize verdiği duygu ve düşünceler sebebiyle yaratıcının müdahil olmayışına cevap arıyoruz. Yeterli cevabı da sadece ahiret (hesap günü) hayatı vermektedir. Tabii bu daha sonraki konular.

Konuyla dolaylı olarak bağlantılı olan “imtihan” kavramını doğru öğrenmekte önemlidir. Dini eleştirenler “Tanrı küçücük bir çocuğun tecavüzü ile mi imtihan ediyor?” diyerek Tanrı'nın olmadığına veya varsa da kötü olduğunu iddia etmektedir. Her şeyden önce şunları anlayalım; Allah başımızda bekçi değildir, “Sizi dünyada her türlü kötülükten koruyacağım,” diye bir söz vermedi. Eğer dünyada her türlü kötülüğe müdahale etseydin, ahiretin bir anlamı olamazdı.

İmtihan; Allah'ın olmasını tercih ettiği ortam değildir, insanların yarattığı ortama sabır etmektir.

Örneğin Araf 141. ayette şöyle denir:

“Bir vakit, Firavun'un ailesinden sizi azabın kötüsüne sürüyor,

oğullarınızı şiddetle öldürüyor, kadınlarınızı hayatta bırakıyordu ve işte bunda [bu yapılanlarda] Efendinizden sizin için büyük bir imtihan varken, sizi biz kurtarmıştık.”

Dikkat edilirse, Allah onlara böyle bir işkence yaşatmayı istemiştir. Firavun onlara işkence etmiştir. Allah ise bu olayın olmasını istemediği veya emir etmediği halde bu olayı imtihan olarak söylemiştir. Bu ayetten anlaşıldığı üzere; kötülüğü yaratan, sebep olan insan bu olaya sabır etmek ve gerekenleri yapmak ise imtihandır. Örneğin bir insan işkence altındayken yaşadığı durum imtihandır. Ancak Allah bu işkenceyi istemiş değildir. İşkence yapan kişiye ceza vereceğini ve insanların bu zulümlere karşı mücadele etmesini çeşitli ayetlerle emretmiştir. Buradan anlaşılacağı üzere, kötülüğün kaynağı insandır. İnsana yaptığı kötülükten dolayı azap sözü veren ve kötülüğe engelleyen kişilere cennet sözü veren yaratıcı ise iyidir. Kısacası “Allah, bu zulmü yaratarak bizi imtihan ediyor” fikri yanlıştır. Doğrusu “insanların meydana getirdiği bu zulme karşı tavrımız ile imtihan ediliyoruz” olmalıdır.

Geçmişte Kötülüğü Engellemek İçin mucizeler Yaratan Tanrı, Neden Bugün Kötülüğü Engellemez?

“Allah başımızda bekçi değildir, her kötülüğe müdahale edeceğine dair bir söz vermedi. Eğer her kötülüğe müdahale etseydi ahiretin bir anlamı olmazdı” cevabına karşılık, bazıları eski zamanlarda yaratıcının elçilerine yardım etmesinin bu durumla çelişkili olduğunu iddia etmektedir.

Allah’ın, Kur’an-ı Kerim’e göre bazı zamanlarda Musa’yı ve İsrailoğulları’nı Firavun’un halkından kurtarmak için bir mucize yaratarak denizi ikiye ayırması gibi veya İbrahim’in ateşten kurtulması için ateşi suya çevirmesi gibi elçilerine ve inananlara yardım etmek için çeşitli mucizeler yarattığı pek çok ayette anlatılır. Ancak Kur’an bu mucizelerin iyi insanları kurtarmak için meydana geldiğini söylemez. “Biz mucizeleri ancak korkutmak için göndeririz” (İsra 59) ayeti mucizelerin sadece uyarı maksatlı gerçekleştiğini göstermiştir. Eğer mucizele-

rin amacı insanları korumak olsaydı peygamberlerin sıkıntı çekmemesi gerekirdi.

Allah Neden yarattı? Neden böyle yaptı/yapmadı?

Bir insan her şeyi sorgulamalıdır. “Allah var mı? Bu evrenin amacı nedir? Hangi din doğru? Yaşanan hangi İslam gerçek? İnandığım hükümler İslam’da var mı? Yaratılış nasıl gerçekleşiyor? Doğa kanunları nasıl çalışıyor?” tarzı her türlü konuyu sorgulamalı. Ancak olaylar “2+2 neden 4 ediyor? 5 etse olmaz mıydı? Allah çimleri neden yeşil yarattı? Dünya’yı neden yuvarlak yarattı? Atta niye kanat yok? İnsanlarda neden 6 tane el yok?” tarzında yaratıcının tercihine dayalı sorulara geldiği zaman orada “dur” demek gerekir. Çünkü 2+2’nin 4 etmesi, çimlerin yeşil olması, Dünya’nın yuvarlak yaratılması, yaratıcının tamamen tercihine dayalı olaylar olduğu için neden aranmaz. Bugün yaratıcının eylemlerine yönelik “Allah niye böyle yaptı? Niye şöyle yapmadı? Böyle yapsa daha iyi olmaz mıydı? Niye 6 günde (evrede) evreni yarattı? Neden pat diye bir anda yaratmadı? Melekleri niye yarattı? Zaten gücü melekleri yaratmadan da bir şeyler yapmaya yetiyor ne gerek vardı? İnsanların yaratmaya, imtihan etmeye ihtiyacı yoktu, bütün bu olaylara ne gerek var?” gibi pek çok soru, Allah’ın tercihine dayalı olduğu için neden aramak mantıksızdır. Tercihe dayanan olayların bir “nedeni” olamaz. Nedeni olursa bu tercih değil, zorunluluk olur.

Bir ressamı “Bu resmi niye böyle yaptın? Şu şekilde yapsaydın.” sorusu sorulmaz. Kalem de kağıtta onundur istediği gibi yapabilir. Eğer yaratıcının her eylemine bir neden arayacak olursak karşımıza şu şekilde bir diyalog çıkmaktadır:

Soru: “Allah niye bunu böyle yaptı?”

Cevap: “ Şu nedenden dolayı öyle yaptı.”

Soru: “ Allah o nedeni yok etmeye gücü yetmiyor muydu?”

Cevap: “ Gücü yetiyordu ama başka bir nedenden dolayı böyle olması gerekiyordu.”

Soru: “Neden öyle olması gerekiyor, Allah o nedeni yok edemez miydi?”

Bu tipte bir diyalog, eninde sonunda “tercihi böyleydi” olacaktır.

Örneğin bir Müslüman “İslam’da oruç var mıdır?” diye sorgulayabilir. Evet, oruç gibi İslam’daki emirlerin faydalı olduğunu da öğrenebilir. Mesela tıp alanında uzman olan Dr. Aidin Sâlih, kanser dahil olmak üzere pek çok hastalığı oruçla tedavi etmektedir. Buradan orucun hikmetini anlayabiliriz. Ancak yine de yaratıcının tercihini sorgulayacak olursak “Oruç dışında bir tedavi yöntemi olamaz mı?” sorusu meydana gelir. Bundan dolayı yaratıcının tercihine neden aranmaz, nedenler sadece bizi kapsar, yaratıcıyı değil.

Bu tip sorulara halen bir “neden” aramanın mantıklı olduğunu düşünenlerin şunu düşünmesi gerekmektedir: yaratıcının sonsuz sayıda tercih hakkı olduğunu biliriz. Örneğin bir konuda “A” seçeneğini tercih etse, akla “Neden B, C ve diğer seçeneklerini tercih etmedi?” sorusu gelir. Eğer “B” seçeneğini tercih etse “Neden A, C ve diğer seçeneklerini tercih etmedi?” sorusu akla gelir. Bu yüzden neden aramak yerine bunun “tercih” olduğunu bilmek yeterli olacaktır.

2.Bölüm: Teizmin ve İslam’ın İspatı

Buradan itibaren, bir yaratıcının varlığını kabul ettiğimiz takdirde teizmin neden kaçınılmaz olduğu anlatılacaktır.

Yaratıcının varlığıyla ilgili olan bölümleri iyice anladıktan sonra bu bölümü okumanız önerilir. Çünkü bu bölümde sunulan argümanlar, tamamıyla yaratıcının varlığını temel alarak anlatılacaktır.

Yaratıcı Boşu Boşuna Yaratmış Olabilir Mi?

Bir düşünelim:

Her yönü ile çok iyi hesaplanmış ve düzenlenmiş bir enerji patlaması (Big Bang) sayesinde 13 milyar yıl sonra sistematik rasyonel ve determinist yapıya sahip bir evren oluşuyor. Bu evrende akıllı bir yaşam (insan) oluşuyor. İçinde belki toz zerresi kadar bile yeri olmayan

insan; bu büyük evreni ölçüyor, hesap ediyor, “bilim” yapıyor. Hassas ayarları başlangıcı keşfediyor, doğadaki imkanları ile teknolojiyi oluşturuyor. Bunların hepsi de evrenin en başından beri planlanmış olan bir şey. Rastlantıya yer yok. Çünkü evren determinist (belirlenmiş) bir yapıda.

“Bütün bunları düşünüp planlanmış olduğunu gördükten sonra bir bilincin /yaratıcının eseri olduğunu görmek, bir yaratıcının varlığını anlamak hiç de zor değil.”

Peki sorumuz şu; Yaratıcı bütün bunları boşu boşuna mı yaptı? Sadece dünya için yaratacak bir yaratıcı neden ölümü var etsin? Neden arzularımıza, yapılan her iyi ve kötü eylemin karşılık bulması arzusunu yerleştirdi? Bu tarz sorular, bir yaratıcının varlığını kabul ettiğimiz takdirde yaratıcının bir amacı olduğunu ispatlıyor. Çünkü bu düşünceleri bize veren, yapılan iyiliğin ve kötülüğün karşılık bulması arzusunu, sonsuzluk arzusunu, hayata bir amaç verme arzusunu veren yaratıcının kendisidir.

Akla “Belki de yaratırken, insanda bu arzuların oluşacağını tahmin etmedi? Belki rastgele yarattı, evrimsel süreç içinde bu arzulara sahip olduk? Bunlar ihtimal dahilinde değil mi?” sorusu gelebilir. Evrenin determinist, yani belirlenmiş bir yapıda olduğunu göz önünde bulundurursak böyle bir ihtimale olasılık veremeyiz. Çünkü evrenin belirlenmiş yapısı, her şeyin en ince detayına kadar yaratıcı tarafından belirlenmiş olduğunu dolayısıyla içimizdeki bu arzuların da bu arzuların karşılığının da yaratıcı tarafından belirlenmiş olduğunun ispatıdır.

Biraz daha açalım: Tanrının varlığını ve “Evrenin determinist (belirlenmiş) bir yapıda olması sebebiyle” var olan en küçük şeyden en büyük şeye kadar her şeyin Tanrı tarafından belirlenmiş olduğunu anladığımızda, sahip olduğumuz arzuların ve düşüncelerin de Tanrı’nın eseri olduğunu, dolayısıyla robot misali kodlanmış olduğumuzu kabul etmemiz gerekecektir. Bu kodlarımıza bakarak Tanrı’nın bizi neden yaratmış olduğunu anlamaya çalışalım. Teizmin, deizmden farklı olarak en önemli savunusu bir amaç için var olduğumuzdur. Aslında ev-

renin bir gün yok olacak olmasına rağmen bu dünyada yaşamamız bir amaç için Tanrı'nın var ettiğini ispatlıyor. Tabii teizm karşı şu itirazlar ve olasılıklar sunulabilir;

A) Tanrı'nın yaratma amacı bu dünyayı geliştirmek olabilir mi? Her birimiz bu dünyayı geliştirmek ve geleceği daha iyi bir hale getirmek amacıyla var olmuş olamaz mıyız?

Mantıklı geliyor olsa da evrenin sonunun olması bu düşüncayı çürütüyor. Çünkü şu anki bilim, bize evrenin kalıcı olmayıp bir şekilde yok olacağını, canlılığın son bulacağını, kısacası inşa ettiğimiz her şeyin bir yerden sonra illaki bir şekilde evrenle birlikte yok olup gideceğini belirtmiştir. Eğer Tanrı'nın bizi var etme amacı bu olsaydı, evrenin kalıcı olması gerekirdi. Ama Kur'an-ı Kerim'in de iddia ettiği gibi evrenin yok olacağını söylüyor.

B) Tanrı'nın gözünde çok küçük canlılar olduğumuz için Tanrı bizi umursamıyor olabilir mi?

Bizden çok daha küçük olan bir atomun içinde bile koskoca bir evren var. Tanrı bizden daha küçük olan bir dünyayı dizayn etmekle uğraşiyor ve onu bile umursuyor ise, bizi umursamadığı düşüncesi sadece iddiadan ibaret olup geçerliliği yoktur.

Teizm (Din) Mi? Yoksa Deizm Mi?

A) Tanrı'nın dünyadaki her olaya müdahale etmemesi.

Tanrının bize vermiş olduğu empati duygusu ve vicdan sebebiyle dünyadaki kötü olaylara müdahale etmesini, iyi olaylara karşılığını tam vermesini bekliyoruz fakat bu beklentimizin karşılığını her zaman dünyada alamıyoruz. Tanrı'nın bize vermiş olduğu bu duygu ve vicdan sebebiyle illaki kendisinin bir noktada bunlara müdahale etmesi gerekir. Ki, dünyada etmiyor oluşu, onun ancak teizmin iddia ettiği gibi bir ahiret; cennet ve cehennem varsa mantıklı olabilir. Sonuçta teizmin (dinin) iddiasına göre Tanrı ahirete erteliyor, bundan dolayı dünyada her olaya müdahale etmiyor. Bu durumun teizm tarafından bir açıklaması varken, deizmin de herhangi bir açıklaması yoktur.

B) Sonsuzluk arzusu.

Bu arzu da evrenin determinist (belirlenmiş) yapıda olması sebebiyle Tanrı tarafından bize verilmiş bir arzudur, fakat bu arzunun dünyada karşılığı maalesef ki yoktur. Örneğin dünyada bir eser ve iz bırakmaya çalışırız. Fakat bu bıraktığımız eserlerin kalıcı olmasını isteriz. Bir çizgi çekecek olsak sizce kağıda mı yoksa suya mı çekeriz? Tabii ki kağıda çekeriz. Çünkü istediğimiz onun kalıcı olmasıdır. Fakat dünyaya baktığımızda hiçbir şeyin kalıcı olmayıp eninde sonunda yok olacağını görüyoruz. Yani Tanrı, bu arzunun karşılığını dünyada vermiyor. Diğer arzuların (yeme, içme, uyuma, sevgi vb.) karşılığını dünyada verirken bu arzunun karşılığını dünyada vermiyor oluşu onun kalıcı bir hayatı, ahireti var ettiğinin mantıksal bir ispatıdır.

C) Ahiretin bilimsel ispatı.

Ünlü fizikçi Michio Kaku tarafından yazılan Parallel Worlds isimli kitapta, evrenin sonuyla ilgili bilimsel açıklamalar yapılmakta, hatta evrenin sonuyla birlikte yepyeni bir evrenin doğma olasılığını anlatan ifadeler bulunmaktadır. Bu da ahiretin yani evrenin yok oluşunun ardından yeni bir evrenle yeni bir hayatın başlayacağına bilimsel bir kanıttır. İlgili kitaptan bazı alıntılar yapalım:

Parallel Worlds sayfa 77, “Sonunda, onlar evrenin orijinal genişlemesinin tersine döndüğünü ve evrenin kendi üzerine doğru dürüldüğünü görürler.” [Orijinal metin: Eventually, they see that the orijinal expansion of the universe is reversing and that the universe is contracting on itself]

Örneğin, bu anlatılan senaryoya işaret eden ayet şudur: “Sayfanın dürülüşü gibi göğü düreçğimiz günü an! tıpkı ilk yaratılışa başladığımız gibi, onu [göğü] iade ederiz. Kesinlikle biz, [en başından beri] yapanlardık.” (Enbiya 104)

“Sayfanın dürülüşü” evrenin genişlemesinin tersine dönüşüyle; “ilk yaratılışa başladığımız gibi onu iade ederiz” ifadesi evrenin başlangıçta olduğu gibi tekilliğe dönüşüyle (bkz. oscilating universe, açılıp

kapanan evren modeli) ve özellikle de ayetin sonundaki “kesinlikle biz [en başından beri] yapanlardık” ifadesi de bu modelle oldukça uyumludur.

Kitabın çeşitli sayfalarında (bkz. sayfa 33, özellikle 77, 96, 258. sayfa) evrenin sonunun ardından yeni bir evrenin başlangıcı olduğu belirtilmektedir. Örneğin 77-78 sayfalarında şu ifade yer almaktadır:

“...mucizevi bir şekilde onlar. Kendilerini yeni bir evrenin yaratılışına tanık olurken bulurlar. Evren yeniden genişlerken, onlar gözlerinin önünde yeni yıldızların ve galaksilerin yaratılışına şahit olurken etkilenirler...”

[Orijinal metin (tamamı): Miraculously, their shielding protects them as they fly through the primordial atom, and they find themselves witnessing the creation of a new universe. As the universe reexpands, they are awed to witness the creation of new stars and galaxies before their eyes. They fix their spacecraft and carefully chart their course for a galaxy old enough to have the higher elements that will make life possible.]

Doğru Dini Nasıl Bulabiliriz?

Binlerce din olsa da doğru dini bulmak aslında zor değildir. Eğer bir yaratıcı din gönderdiyse, doğal olarak o dinin bilimsel gerçeklerle çelişkili olmaması gerekir. En önemlisi ise, tanrısal olduğuna dair bir kanıt bulunması gerekir. Kanıt taşımayan ve sadece iddiadan ibaret olan bir dini seçmek mantıklı olmayacağına göre kanıt taşımaya veya bilimsel hatalar barındıran, bulunduğu dönemin yanlış bilgilerine kapılan dinleri rahatça eleyebiliriz. Buna birazdan değineceğiz ama öncelikle akla gelecek ilk sorunun cevabına değinelim.

İslam Dışındaki Dinlerde Olanlar Ne Olacak?

Yeryüzünde binlerce inanç ve din varken insanların ezici bir çoğunluğu içinde bulunduğu toplumun dinine inanırken, herkesin tek bir din üzerinde birleşmesi neredeyse imkansızdır. Allah’ın dilemesi müstesna. Ki, buna zaten Kur’an çeşitli ayetlere değinmektedir (bkz: Maide

48, Hud 118, şura 8). Fakat Kur'an-ı Kerim'de bize Müslüman olmayan herkesin cehennemlik olacağından bahsedilmez; aksine kafir olanların cezalandırılacak olduğu anlatılır. Kafir ise, bugün halk arasındaki yanlış bilginin aksine; "inanmayan" değil, "gerçeği örten" demektir. Bir insan kendisine ulaşan gerçeği göz ardı ediyor, onu gizliyor, onu dikkate almıyorsa kafir olabilir. Bugün, gayrimüslim bir ortamda doğup büyümüş ve İslam'ı hiç bilmeyen, bilmeye çalışsa da ne yazık ki yanlış öğrenen bir insana gerçek ulaşmamış ki kafir olsun? Ayrıca Allah, uyarıcı veya kendi mesajını tebliğ eden birini herhangi bir millete göndermeden ceza vermemiş olduğunu da çeşitli ayetlerde anlatmıştır. Durum böyle iken, cennetin sadece Hz. Muhammed'in (s.a.v) tebliğ ettiği dine inanan insanlara mahsus olduğunu ve bu tebliğe doğru bir şekilde ulaşmamış olan her insanın da cehennemlik olduğunu iddia etmek hem mantıken hem de Kur'an'ın bütünlüğü açısından çelişkili olur. Kısacası, yaratıcımız bizden dürüstlük ve samimiyet bekler. Gerçeği göz ardı etmememizi ister. Bize ulaşan gerçeği kabul ettiğimiz sürece bize ulaşmayan gerçekten dolayı bizi sorumlu tutmayacak. Ne de olsa kimseye imkanının dışında sorumluluk vermediğini bize yine kendi kitabında anlatmıştır (bkz. Bakara 286). Bundan dolayı bizim dinimizden olmayan insanların cehennemlik olduğunu iddia edemeyiz. Bu mantık hemen hemen her ilahi dinde vardır. Zaten bu mantık olmasa, fıtrata aykırı bir şey olurdu. Sonuçta samimi ve sorgulayan hiçbir insan, içinde bulunduğu inancı keyfine kabul etmez; Tanrısal kaynaklı olduğuna iman ettiği için ve Tanrı'ya kulluk etmek, onun yasaları altında yaşamak istediği için kabul etmektedir.

Burada İslam'ın doğruluğuna dair argümanlar sunacağız, fakat bu durum diğer dinlerin yalan olduğunu iddia etmek değildir. Zaten İslam, yeryüzündeki pek çok dinin ilahi kaynaklı olduğunu, adı bize söylenmeyen pek çok peygamberin gelip geçmiş olduğunu söyler. Bu yüzden o dinlerin yalan olduğunu iddia etmek yerine, doğruluğunu kabul edip Kur'an'ın onların tamamlayıcısı bir din olduğunu kabul ederek inanmak hem mantıksal açıdan hem de Kur'an açısından daha doğru olacaktır.

Kur'an'ın Yaratıcı Kelamı Olduğuna Kanıt

Kur'an'ın asırlar öncesinden hemen hemen her bilim dalından; me-sela evrenin ve Dünya'nın oluşumu (Fussilet 9-12, Naziat 29-32), in-sanın oluşumu (Müminun 14, Tarık 6-7, Alak 2) Güneş sistemi (Yasin 38-40, Şems 1-2) vb. konuşarak bulunduğu dönemin pek çok yanlış bilgisine rağmen sadece doğru bilgileri seçip her dönemin bilimine uyum sağlayacak bir üslup ile yazılmış olması onun yaratıcı kelamı olduğuna kanıttır.

Çünkü yanlış bilgilerin yaygın olduğu bir dönemde, sadece evreni bilen birisi bu kitabı yazmış ise doğru bilgileri seçip bize ulaştırabilirdi. Bu durum, Kur'an'ın yazarının Tanrısal bir destek aldığıın ispatıdır.

Bilimsel Mucizeler

Burada çok bilinmeyen Kur'an mucizelerine değineceğiz inşallah. Diğer bilimsel mucizeleri Aklın yolu Kur'an çevirisinde veya Bilimve-yaratilisagaci.com sitesinde bulabilirsiniz.

Güneş ve Ay'ın Hareketlerinin Doğru Tarifi (Yasin 38-40)

Güneş'in ve Ay'ın hareketlerinin doğru tarif edilmesi (Yasin 38-40, şems 1-2, Enbiya 33)

Yasin suresi 38. Ayet: Güneş de [kendileri için bir ayettir] kendisi için karar kılınmak istenilen yere kadar akmaktadır. İşte bunlar, devamlı üstün (aziz) olanın, devamlı bilen belirlemesidir.

Güneş'in sabit olmayıp akıp gittiği belirtilmiştir. Tamamen de doğrudur. Bugün bile pek çok kişi Güneş'in sabit olduğunu zannetmektedir. Fakat Güneş sabit değildir, Güneş sistemindeki gezegenler Güneş'in etrafında dönerken Güneş uzayda akıp gitmektedir (TÜBİTAK). “Kasıt edilen hareket, sıradan bir insanın kendi gözüyle gördüğü bir olay olamaz mı? Sonuçta bir insan Güneş'in doğduğunu ve battığını gördüğü için ‘Güneş hareket ediyor’ diyemez mi?” sorusu akla gelebilir. Yasin 40. Ayete ve Şems 1-2 ayetlerine bakarsak; bu ayetin kast ettiği hareketin bu olmadığını göreceğiz. Bakalım:

Şems Suresi 1-2 ayetleri: onu [Güneş'i] takip ettiği zaman Ay...

Ay'ın Güneş'i takip ettiği belirtilmiştir.

Yasin Suresi 40. ayet: Güneş... Onun Ay'a erişmesi mümkün değildir; gece, gündüzün [önüne] geçicisi değildir. [Güneş, Ay ve yıldızların] ¹ her biri, kendi² rotaları içinde yüzüyor.

Öncelikle ilgili ayetin dil bakımından açıklamasını öğrenelim:

¹: kullun kelimesinde bulunan tenvin, muzafun ileyh'ten ıvazdır. Buna göre, ilgili ifade “kulluhum yani “Onların hepsi” manasındadır. “Hum” zamiri en az üç şey için kullanılır. Kasıt edilen Güneş, Ay ve yıldızlardır. Her ne kadar “yıldızlar” yazmıyor olsa da akla getirmesi sebebiyle onlara işaret etmektedir. (Beydavi, Kurtubi)

²: “felekin” kelimesinde bulunan tenvin, muzafun ileyh'ten ıvazdır. Bu ifade “felekihim” yani “kendi rotaları” manasındadır. Bilimsel olarak da doğrudur. Güneş, Ay ve yıldızlar her biri kendi yörüngesinde gitmektedir. Aynı yörüngede değil. Eğer, Kur'an her birinin aynı yörüngede olduğunu sanmış olsaydı “felekin Vahidin” yani “bir tek rota” derdi.

Kur'an'ın indiği dönemde insanların gerek gözlem gerekse kulaktan dolma bilgilerle sunacağı üç model vardır. Üçü de yanlıştır.

1- Güneş merkezli evren modeli.

Bu modelde Güneş sabittir. Kur'an ise Güneş'in hareket ettiğini belirterek (Yasin 38-40) bu yanlış modele aykırı konuşmuştur.

2- Yer merkezli evren modeli.

Bu modelde Güneş ve Ay ayrı birer rotada hareket ediyor olsa da bu modele göre Ay'ın Güneş'i takip etmesi söz konusu değildir. Kur'an ise Ay'ın Güneş'i takip ettiğini belirterek (Şems 1-2) bu yanlış modele aykırı konuşmuştur.

3- Güneş ve Ay'ın aynı yörüngede birbirini takip ettiği bir evren modeli.

Bu modele göre, Güneş ve Ay bir tek rota içinde birbirini takip eder. Kur'an ise, Güneş ve Ay'ın kendi rotalarında olduğunu bu ayetin "kendi rotalarında" ifadesiyle belirterek bu yanlış modele aykırı konuşmuştur.

Kur'an'ın bu ifadeleri gerçek evren modeliyle tamamen uyumludur. Güneş sabit değildir (Yasin 38). Güneş ve Ay ayrı birer rotadadır (Yasin 40, Enbiya 33). Ay, Güneş'i takip etmektedir (Şems 1-2).

Dünya'nın, Güneş ve Ay Gibi Bir Rotada Yüzmesi

Yasin 40. Ayet: "Güneş... Onun Ay'a erişmesi mümkün değildir; Gece, gündüzün [önüne] geçicisi değildir. Onların her biri, kendi rotaları içinde yüzüyorlar."

Enbiya 33. Ayet: "Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur. [O gök cisimlerinin] ¹ her biri, [kendi] rotalarında ² yüzüyorlar."

Bu iki ayette bulunan "yüzüyorlar" [yesbehun ifadesi, çoğul formundadır. Arapçada, en az üç veya üçten fazla olanlar için çoğul formu kullanılır. Birincisi Güneş, ikincisi Ay olduğuna göre üçüncüsü de "gece" ve "gündüz" ifadeleriyle bir bütün olarak kastedilen Dünya olmalıdır. Kur'an'da iki zıt ifadeyle bir bütünü kastedilmesi çok sık görülür. Örneğin Şura 4. Ayette "Göklerde ve yerde bulunanlar, sadece onundur." denilmektedir. Burada "Gökler ve yer" ifadesiyle kasıt tüm evrendir. Yani ayet "Tüm evrende bulunanlar Allah'ındır." manasındadır.

Bu mantıkla gece ve gündüz ifadesinin bir arada geçtiği şu ayete bakalım: "Gecenin ve gündüzün içinde yurt edinenler/yerleşenler onundur..."(Enam 13. Ayet)

Bu ayette "yerleşti" manasında olan "sekene" fiili kullanılmaktadır. Bu fiil, bir yeri yurt edinmek, ev edinmek manasındadır. (Zamahşeri: esasu-l belegat: maddesi) Kur'an'da bu şekilde kullanımı da vardır. Mesela: "Ey Adem! Sen ve eşin cenneti yurt edinin..." (Bakara 35. Ayet) bir başka ayet ise şu: "Kendilerine şu kenti yurt edinin demiştik." (Araf 161. Ayet) bu iki ayette de aynı fiil kullanılmıştır. Dola-

yısıyla Enam Suresi'nin 13. Ayetinde resmen gece ve gündüzün bir bütün olarak kullanıldığında bir mekan olarak içine yerleşilen bir yer olarak tarif edildiğini görüyoruz. Üstelik ilgili ayetlerde “fi” harfi cerr’i kullanılmıştır. Kur’an, gece ve gündüzü vakit olarak tarif ederken “bi” harfi cerr’ini kullanır. Dolayısıyla bu ayette Kur’an gece ve gündüz ifadesini bir bütün olarak dünyayı tarif etmek için kullanmıştır.

Şimdi bu mantıkla Yasin 40. Ayete ve Enbiya 33. Ayetlerdeki “Her biri kendi rotasında yüzüyorlar,” ifadesinin Güneş ve Ay ile birlikte Dünya'nın da bir rotada yüzmesine işaret ettiğini görüyoruz.

Tabi aklımıza şu soru gelebilir: Belki de ayetteki rotada yüzme olayı, Dünya'nın değil de gece ve gündüzün bir rotada yüzmesine işaret ediyordur. Evet, bu da olabilir. Fakat şu ayete bakalım: “Allah’ın; geceyi (1) gündüzün (2) içine geçiriyor olduğunu; gündüzü de gecenin içine geçiriyor olduğunu hiç görmedin mi? Güneş’i (3) ve Ay’ı (4) hizmete sundu. Onların her biri, isimlendirilmiş bir ecele doğru akıp gidiyor. Bir de Allah’ın yaptıklarınızdan en iyi şekilde haberdar olduğunu da [görmedin mi?]]” (Lokman 29. Ayet) burada gece, gündüz, Güneş ve Ay birlikte sayılıp hepsinin de akıp gitmekte olduğu belirtilmiştir. Gece ve gündüzün akıp gitmesi nasıl olabilir? Bu sefer bir rotada dönmekten farklı olarak, suyun akıp gitmesi misali akıp gittiklerinden bahsediliyor. Doğal olarak ancak Dünya'nın, Güneş sisteminde bulunanlar birlikte uzayda akarak gitmesiyle bu mümkün olabilir. Her halükarda Kur’an, Dünya'nın da diğer gök cisimleri gibi akıp gitmekte olduğunu ifade etmiştir.

Gezegenlerin ve Dünya'nın Oluşumu [Fussilet 9-12]

Fussilet Suresi 9-12 ayetleri: “Gerçekten siz, yeri [dünyayı] iki gün (dönem) içinde yaratana mı cidden göz ardı ediyorsunuz? Ona denk (tanrılar)mı sayıyorsunuz? İşte o, Alemlerin [varlıkların] RAB’bidir. Onun [yerin] içinde [yerin] üstünden ağırlıklar-dağlar meydana getirdi, onun içini bereketlendirdi, onda isteyenler için eşit olarak dört gün (dönem) içinde onun [yerin] gıdalarını belirledi. Aynı zamanda¹, bir duman halindeki göğe yöneldi. Ardından, ona [göğe] ve yere “Gönüllü

olarak veya gönülsüz olarak ikiniz de gelin!” dedi. İkisi de “Gönüllü olarak ikimiz de geldik.” dediler. Ardından, onları iki gün (dönem) içinde yedi göğe (gezegene) tamamladı. Her bir göğün (gezegenin) içine kendi işini vahiy etti. En yakın/ilk semayı, ışıklarla süslü olarak gösterdik ve tam bir koruma olarak [koruduk]. İşte şu, devamlı üstün olanın, devamlı bilen belirlemesidir de.

“Summe kelimesinin “sonra” anlamıyla sınırlı olmayıp yerine göre “ve, bir de, aynı zamanda, dahası” gibi anlamlara geldiği pek bilinmediği için bu ayetten bilimsel ve kendi içinde çelişkiler olduğu düşünölmüştür. Oysa ki bu kelime yerine göre, üstte verilen anlamlara da gelmektedir (bkz. Enam 154. Ayet ve ilgili ayet Kurtubi tefsiri, bu kelimenin “ve” anlamında olduğu belirtilmiştir).

Örneğin Yunus 46. Ayette “onların dönüşü sadece bizdir, sonra/ aynı zamanda (*) Allah onların yaptıklarına karşı devamlı şahittir” denilir. Buradaki “sonra/aynı zamanda” kısmında “summe” kelimesine “sonra” anlamı verilirse sanki “Allah önceden onların eylemlerini şahit değildi” gibi bir anlam çıkmaktadır. Dolayısıyla bu ayette “sonra” anlamında kullanılmamıştır.

Bir başka örnek ise şudur Enam 11. Ayette “Yeryüzünde gezin aynı zamanda (*) yalanlayan kimselerin sonucunun nasıl olduğuna bakın” kısmında “aynı zamanda” manası verilen kelime “summe=مٓ” kelimesidir. Bu ayet “önce gezin ondan sonra bakın” anlamında değil “gezin ve aynı zamanda yalanlayan kimselerin sonucunun nasıl olduğuna bakın” anlamındadır.

Ayrıca ilgili ayetteki “summe” kelimesine “sonra” anlamı verilirse, ayette 6 değil, 8 günde (dönemde) bir yaratılış çıkmaktadır. Bundan dolayı bu kelimeyi “aynı zamanda” anlamında kabul etmek gerekir. Kadı Beydavi de [V. 1286] bu ayette “sonra” anlamında olmadığını söylemiştir. Bunu anladığımızı göre şimdi ayete gelelim:

Dini ve bilimi tam olarak bilmeyen kişiler, bu ayetlerde anlatılan yaratılışın bilime aykırı olduğunu düşünmüştür. Ancak ifadeler bilimle

tamamen uyumludur. Şöyle ki; 9. Ayette, Dünya'nın iki günde yani dönemde oluştuğu anlatılmaktadır. Bu iki dönemin süresi belirtilmediği için bu alan hakkında söylenenler sadece yoruma dayanır. 10. Ayette ise, "baskıların" oluştuğu anlatılır. Bu baskılar ile kasıt edilenin ne olduğunu henüz tam olarak bilmiyor olsak da dağlar olduğu tahmin ediliyor. Bu ifade de bilime uyumludur. Çünkü bilimsel araştırmalara göre dağlar, Dünya ile eş zamanlı oluşmuş değildir. Dünya'nın soğuma aşamasında dağların oluşmaya başladığı söylenmektedir¹. Dikkat edilirse, gıdaların oluşumu dağlardan sonra anlatılmıştır. Çünkü Dünya'nın soğuma aşamasında herhangi bir gıdanın oluşması beklenemez. Gıdanın oluşması için önce bitkilerin olması gerekir. Bitkiler de Dünya'da suyun oluşumundan sonra su altında hayat bulduğuna göre² suyun oluşumunun ise Dünya'nın soğumasından sonra olduğuna göre³ ayette anlatıldığı üzere gıdalar, dağlardan sonra oluşmuş olmalıdır.

11. ve 12. Ayet ise iki farklı olaylarla bağdaşır.

1- Atmosferin oluşumu.

Dr. Melik Kara "Yerküre ve Atmosferin Oluşumu" başlıklı yazısında atmosferin oluşumu hakkında şunları söyler: "... Bu bilgi ve verilere dayanarak pek çok teori geliştirilse de bunların hepsindeki ortak olan husus, yerkürenin ilk ortaya çıktığında bir ateş topu gibi olduğu ve bir atmosferi bulunmadığıdır. Dünya'nın ikinci ve daha yoğun atmosferi Dünya'nın iç kısımlarındaki erimiş kayalardan volkanik aktiviteler yoluyla yüzeye çıkan gazlar tarafından oluşturulmuştur. Volkanların o zamanlarda çıkardığı gazların bileşimi ile bugünkü bileşiminin aynı olduğu varsayılmaktadır. Bu gazlar %80 su buharı (H₂O), %10 karbon dioksit (CO₂) ve %1 azottur (N)...". Buradaki bilgilere göre, Dünya ilk oluştuğunda atmosferi yoktur, atmosfer zamanla oluşmuş ve duman/gaz/buhar halindedir. Yine aynı yazıdan anlaşılacağı üzere, tüm atmosferler aynı zamanda oluşmuş değildir. Başta duman halinde atmosfer, ayette belirtildiği zamanla yedi, yani birçok gök haline gelmiştir.

2- Gezegenlerin oluşumu.

Ayette “gök” manasına gelen “sema” kelimesi, yerden yukarıda olan her şey için kullanılmıştır. Atın sırtına, çatıya, yağmura, buluta hatta yerden yukarıda olması sebebiyle otlara dahi “gök” yani “sema” denilmiştir ⁴.

Buradaki “gök” ile kasıt bu nedenle gezegenler olabilir.

Bilimsel verilere göre “Gezegenler, merkezde oluşan Güneş’in çevresinde artakalan gaz ve tozdan meydana geldi. Bu toz ve gaz bulutu, başlangıçta Güneş’in çevresinde dönen, bir disk biçimini aldı. İlkel Güneş sisteminde, toz parçaları bir araya gelerek “kondrül” denen küçük göktaşlarını oluşturdu. Kondrüller birbirleriyle ve çevrelerindeki toz parçalarıyla birleşerek “kondrit” denen göktaşlarını oluşturdu. Günümüzdeki göktaşlarının büyük bölümü de kondritlerdir. Kondritler birleşerek son aşamada “gezegencik” denen ilkel gezegenlere dönüştüler. Gezegencikler oluştuğunda artık ortada fazla gaz ve toz kalmamıştı⁵.

Gezegenler gazdan (dumandan) oluşmaktadır. Tabi bu oluşum hemen bir anda olup bitmiş bir şey değildir. Dünya oluşum esnasında iken, diğer gezegenler de oluşum aşamasında idi. Fussilet 9-12 ayetlerinde anlatıldığı üzere, Dünya’da gıdalar oluşurken ve yaratılış devam ederken aynı esnada gezegenler dumandan oluşuyordu, yedi (birçok) sema olarak oluşumu tamamlandı.

Yedi (7) sayısı çokluk anlamında kullanılmıştır. Asıl anlamında kullanıldığını düşünürsek yine bilimsel açıdan çelişki çıkmaz. Güneş sisteminde sekiz gezegen vardır. (Dr. Melik Kara, yerküre ve atmosferin oluşumu) Kur’an; Dünya’yı, Güneş’i ve Ay’ı ayrı, yedi gezegeni ayrı olarak anlatır. Ay, gezegen değildir. Dünya (1) + yedi (7) gezegen= 8 gezegen yapar.

Tüm bunlar, şu anki bilimsel veriler ışığında yaptığım çıkarımlardır. Hatalı ise bu benim hatamdır. Kur’an’ın ifadeleri yoruma açık olduğu için hata Kur’an’da olmaz.

1:<http://www.fizikmuh.com/7-maddede-daglar-nasil-olustu/>

2:<https://bilimfili.com/bitki-evrimi-karaya-ilk-cikanlar-bolum-1/>

3: BBC dergi: Okyanuslar nasıl oluştu?

4:kurtubi, bakara 19. Ayet, müfredat:

5: <https://www.gezegener.gen.tr/gezegenerin-olusumu.html>

Açılır Kapanır Evren Modeli (Oscillating Universe Theory) (Enbiya 104)

Enbiya 104- Kitaplar için sayfanın dürülmesi gibi göğü düreceği-miz günü [an]! Üzerimize [düşen] verilmiş bir söz olarak, tıpkı ilkin yaratmaya başlamamız gibi, onu tekrar başa döndürürüz. Gerçekten, biz en başından beri yapanlardık.

Zümer 67- Allah'ı kendi gücünün hakkıyla tanıtmadılar. Kıyamet gününde, yer [dünya] tamamen, onun bir avucundadır [sahipliği altındadır], gökler ise onun sağ elinde [gücünde] dürülmüştür.

“Tekrar başa döndürme” manasında olan “i’vad” kelimesinin aslı olan “avd” bir şeyi terk ettikten sonra o şeye tekrar geri dönmektir¹. Mesela “Siz tekrar (aynı suçlara) dönerseniz, biz de (aynı cezayı vermeye) tekrar döneriz.” (İsra 8) ayetinde de aynı fiil kullanılmıştır. İlgili ayette de if’al babından bu fiil kullanıldığı için “tekrar başa döndürmek” anlamındadır.

Bu ayetler “Açılır-kapanır evren” modeli ile tamamen uyumludur. “Açılır kapanır evren modeline” göre, evrenin genişlemesi son bulacak ve kendi üzerine büzülerek² başlangıç durumuna dönecektir. Enbiya 104. Ayetteki “Sayfanın dürülmesi gibi göğü düreceğimiz günü” ifadesi ve Zümer 63. Ayetteki “Gökler ise onun sağ elinde [gücünde] dürülmüştür.” ifadesi ile bağdaşmaktadır. Sonra tekrar bir “Büyük Patlama” yaşayarak tekrar genişleyecek ve bu olay sürekli devam edecektir. “Büyük Patlama” demek, yeniden bir evrenin oluşumu demektir³. Allah'ın yaratmayı tekrar etmesi bu durum olabilir.

Hatta ayetin sonundaki “Biz en başından beri yapanlardık.” ifadesi de bunu doğrulamaktadır. Çünkü bu modele göre, bu olay sürekli tekrar etmektedir.

Tabi bu sadece bizim çıkarımımızdır. Aynı olay farklı bir şeyle alakalı olabilir. Örneğin Einstein'a göre uzay maddesiz bir haldeyken tamamen dümdüzdür. İçinde bulunan kütleler uzayı bükmektedir (bkz. Einstein'ın özel görelilik kuramı). Daha iyi anlaşılması için şu şekilde bir örnekle anlatabiliriz: İçi boş olan bir çemberin üzerine bir örtü açtığımızı hayal edin. Bu örtünün üzerinde hiçbir şey yokken örtü tamamen dümdüzdür. Ancak üzerine bir ağırlık attığımız zaman bu ağırlık örtüyü boşluğa doğru eğmeye başlar. Uzaydaki kütlelerin de uzayı bükmeye buna benzerdir. Bu durumda ayetin anlattığı senaryo şu şekilde olabilir: Evrende kütle namına hiçbir şey kalmayacak, uzay tamamen dümdüz bir hale gelecek ve sonunda bir sayfanın dürülmesi gibi uzay da dürülecektir.

1: Ragıp isfehani el müfredat: maddesi.

2: “Sonunda evrenin orijinal genişlemesi tersine döner ve kendi üzerine doğru büzülür” [Eventually, they see that the original expansion of the universe is reversing, and that the universe is contracting on itself.] (Kaynak: Parallel Worlds A Journey through creation, higher dimension and future of the cosmos, Michio Kaku sayfa 77)

3: Parallel Worlds A Journey through creation, higher dimension and future of the cosmos, Michio Kaku sayfa 43, 77. Kitapta bu bilgiler hipotez olarak sunulmuştur. “Oscillating universe theory” ve “big crunch” ile ilgili pek çok kaynak verdiği ifadeleri doğrulamaktadır.

4: “En başından beri” manasını veren de “ka’ne” nakıs fiilidir.

Kıtaların Kayması/Dünya'nın Hareketi

Neml Suresi 88. Ayet: Dağları, kendilerini donuk [hareketsiz] sandığın bir halde görüyorsun. Halbuki onlar [dağlar], bulut geçişi şeklinde geçip gidiyor. Her şeyi, becerikli yapan Allah'ın sanatı olarak [tasarlandılar]... Naziat Suresi 32. Ayet: Bir de dağları... Onları ağır-laştırdı/oturttu. Naziat 32. Ayette dağların yere oturtulmuş yani sabitlenmiş olduğu belirtilmiştir. Neml 88. Ayette de hareketli olduğu belirtilmiştir. Bu durum çelişki değildir. Yere oturtulmuş yani sabitlenmiş

olan dağların hareketi, kendisine sabit oldukları yerin hareketine delildir. Kur'an'da “yer” [ard] kelimesi yerine göre tüm dünyayı kasıt eder [Hud 7, Rad 4, Enbiya 30 ve pek çoğu.] yerine göre de belirli bir bölgeyi kasıt eder [Yusuf 56, 80, Maide 21]. Bu ayette her ikisi de olabilir. Eğer tüm Dünya ise Dünya'nın hareketine işaret eder. Eğer belirli bir bölge ise kıtaların kaymasına¹ işaret eder. Bu da jeolojik bir mucizedir.

Ayetin kıyamet günüyle alakalı olduğunu söyleyip mucizeyi reddedenlerin iddiası mantıklı değildir. Çünkü ayette “...Allah'ın sanatı...” denilmektedir. Kıyamet gününde büyük bir kaos, yıkım varken, böyle bir ortamda “sanattan” bahsedilemez. Bu ayet, ancak normal ortamda gerçekleşen bir şey ise “sanat” olarak anlatılabilir. Ayrıca, “Donuk olduğunu sanarak görüyorsun” denilmektedir. Kıyamet gününde o kaos ortamında, dağların donuk olduğunu bir insan nasıl sanabilir ki? Ancak normal şartlarda bakan bir insan dağların sabit olduğunu sanabilir

¹: Kıtaların kayması bkz. <http://www.cografya.gen.tr/egitim/fiziki/levha-tektonigi.htm>

Dalma Batma Zonu: Kıvrımlı-Bindirmeli dağlar Nasıl Oluşur?

Kıtaların kayması olayı yaygın bilinen bir olaydır. Hareket eden plakaların birbiriyle çarpışıp birinin diğerinin altına batması olayına “dalma batma (subduction)” denilir. (Erdem Gündoğdu, plaka (levha) tektoniği). İki kıtasal litosfer birbiri ile çarpışmakta bunun sonucu olarak da kıvrımlı-bindirmeli sıradağlar meydana gelmektedir. (sawkins ve diğ.,1974 ten; ketin, 1994)¹ özetlemek gerekirse: iki kıta birbiriyle çarpışıyor, birinin tepesi diğerinin altına girerek kıvrımlı-bindirmeli dağları oluşturuyor.²

Kur'an, Fussilet Suresi'nin 10. Ayetinde şöyle demektedir: “Yerin içinde, üstünden ağırlıklar-dağlar oluşturdu.” özellikle de “yerin tepesinden =”اقوفنم” meydana getirildiği belirtilmektedir. Bu da üstte anlattığımız jeolojik olayla bağdaşır. Çünkü dikkat edilirse, yerin içindeki bu dağların yerin üstünden meydana geldiği belirtilmiştir. Asırlar önceki bir insana, dalma-batma zonu ve orojenez ancak bu kadar özetle

anlatılabilir. Şimdi düşünelim: 14 asır önceki bir insan, gözüyle görmesinin mümkün olmadığı bu olayı, evreni yaratan güç (Allah) tarafından bilgi almaksızın nasıl bilebilir?

¹: Erdem Gündoğdu, plaka (levha) tektoniği.

²: Bu bilgilerin doğruluğunu dalma-batma zonu ve orojenez ile ilgili pek çok kaynak doğrulamaktadır.

Kur'an'ın Yanlış Bilgileri Düzeltmesi

Kur'an'ın bir diğer mucizesi/kanıtı ise, bulunduğu toplumun bazı yanlış bilgilerini de düzeltmesidir. Bunlardan iki tanesini örnek vereyim:

Rad Suresi 2. Ayet: Gökleri, herhangi bir dayanak [direk] olmadan yükselten, Allah'tır. [gökleri] görüyorsunuz...

Günümüz insanları tarafından “sıradan” görünen bu ayet aslında bulunduğu döneme göre bir mucizedir. Çünkü o dönemde göklerin direklerle ayakta durduğu ve direklerle yükseldiği şeklinde yanlış bir inanç yaygın olarak mevcuttur. Hatta peygambere en yakın zamanlarda yaşamış olan İbni Abbas, İkrime, Mücahid, Hasan, Katade gibi birçok kişi de, bu yanlış inanca sahiptir¹. Öyle ki bu bilgi Müslümanlar arasında yaygın olduğu için bazı müfessirler ayeti tevil etmiştir. “[Gökleri] görüyorsunuz” manasında olan “teravnehe” fiili, kendi başına ayrı bir cümledir. Bu fiilde bulunan zamir, “Gökleri” kelimesinden haldir². Çünkü (هو) zamiri (تاوامس) [yani “göklerin”] dışı olması sebebiyle, onlara dönmektedir. Yani ayetin doğru anlamı şudur: “Gökleri, gördüğünüz gibi herhangi bir direk olmaksızın yükseltmiş olan Allah'tır.” Ancak bu yanlış inanca sahip olan Müslümanlar “onları görüyorsunuz” ifadesini, “dayanak” ifadesinin sıfatı yaparak ayete farklı anlam vermeye kalkmışlardır³. Bu durum, ilk dönemlerde bile bu yanlış inancın ne kadar yaygın bir kabul olduğunu göstermektedir. Kur'an, insan ürünü bir kitap olsaydı elinde herhangi bir kriter olmaksızın bu yanlış ve yaygın bilgiye karşı çıkmazdı. Bu bile ayrı bir kanıttır.

Bir diğer düzeltme ise şudur: İbrahim Suresi 33. Ayet: İki devamlı

hareket edenler olarak Güneş'i ve Ay'ı, sizin için hizmete sundu. Geceyi ve gündüzü, sizin için hizmete sundu

O dönem Arapları, öğle vakti Güneş'in hareketsiz kaldığını sanıyorlardı⁴. Hatta bundan dolayı "Güneş'in zevali" demişlerdir. Zaten "zeval" daha önceden sabit olan bir şey için kullanılır⁵. Konumuz olan ayette de Güneş'in özellikle devamlı hareket ettiğine dikkat çekilmiştir. Hatta Yasin 38. Ayette Güneş'ten bahsederken, -bir başka kıraat'te-⁶ "le mustekarre lehe" yani "Kendisine [Güneş'e] herhangi bir duruş yoktur" denilmiştir. Bu ayette de Arapların bu yanlış bilgisi düzeltilmiştir.

¹: İbni Kesir, Kurtubi, Fahreddin Razi, Zad'ul Mesir Rad 2. ayetin tefsirinde bu kişilerin bu inanca sahip olduğunu hatta ayeti bu inançlarına göre yorumladıklarını belirtirler.

²: Zamaşeri: keşşaf, zad'ul mesir ilgili ayetin tefsiri. Lokman 10. Ayetin tefsirinde keşşaf tefsirine bakınız.

³: zad'ul mesir ilgili ayetin tefsirinde bu kişiler belirtiliyor.

⁴: Ragıp isfehane el müfredat maddesi.

⁵: Ragıp isfehane el müfredat maddesi.

⁶: Zad'ul mesir ve Kadı Beydavi Yasin 38. Ayetin tefsirine bakınız.

Kur'an Mucizelerine İtirazlar

Bu kısımda, Kur'an mucizelerine yönelik birçok itiraza cevap verilecektir inşallah.

Mucizeler Neden Kesin Bir Dille Yazılmadı? Neden Yoruma Açıktır?

Bilindiği üzere Kur'an evrensel bir kitaptır (Kalem 52, Furkan 1, Yusuf 104), bilim her zaman değişkendir. Eğer Kur'an, bilimsel konuları kesin bir dille anlatmış olsaydı tarihin belirli zamanlarında Kur'an'ın yalanlanması gerekirdi. Örneğin bir zamanlar yer merkezli

(batlamyus) evren modeli kabul ediliyordu. Ancak şu an bu modelin gerçek olmadığını biliyoruz. Kur'an, o dönemde batlamyus modeline uyumlu bir şekilde anlaşıldığı gibi bugün öğrendiğimiz gerçek modelle de uyumludur. Mesela fizikçi ve filozof olan Fahreddin Razi [v. 1210] ve İbni Kesir [v. 1301] kendi dönemlerinin evren anlayışına göre kabul gören evren modeli yer merkezli olduğu için Kur'an ayetlerini yer merkezli evren modeline göre yorumlamışlardır. Eğer Kur'an, bugünkü görülen modeli kesin bir dille yazmış olsaydı, muhtemelen Fahreddin Razi ve İbni Kesir Kur'an'ın bilimle uyumsuz olduğunu söyleyeceklerdi. Bu yüzden Kur'an yorumuna açık bir dille bu olayı anlatmıştır.

Aslında bu olay dahi Kur'an'ın insan ürünü olmadığına ve yaratıcıya ait olduğuna kanıttır. İnsan ürünü hangi kitap, bilimsel konularda konuşarak asırlar boyunca her çağın bilimine uyum sağlamayı başara-bilir ki?

“Eski Kaynaklarda Zaten Yazıyordu” İtirazı

Her ne kadar hepsi eski kaynaklarda bulunamıyor olsa da Kur'an'ın birtakım mucizelerine karşılık “Kur'an eski kaynaklardan arakladı,” şeklinde bir itiraz yapılıyor. İlk bakışta mantıklı gelse de olayı biraz düşünürseniz mantıksız bir itiraz. Çünkü Kur'an'ın indiği dönemde doğru bilgilerle birlikte çoğunlukla yanlış bilgiler de yaygındı. Kur'an, elinde herhangi bir bilgi olmaksızın nasıl doğru bilgileri alıntı yapmayı başardı? Bir örnek vereyim; hakkında hiçbir bilginiz olmayan bir konuda bir sınava giriyorsunuz. Her soruda 10 seçenek var, 100 tane de soru var. Bu sınavın tamamını doğru cevaplama şansınız neredeyse imkansız. Çünkü konuyu bilmiyorsunuz ve elinizde çok fazla seçenek var. Hz. Muhammed'in dönemi de buna benziyor. O dönemin yanlış bilgilerinin hiçbirini almaksızın, sadece doğru bilgileri içeren onca bilim dalına değinen ayetleri yazması imkansızdır. Dolayısıyla Kur'an'da anlatılan birtakım mucizelerin önceki kitaplarda da olması Kur'an'ın mucize olduğu gerçeğini değiştirmez. Kaldı ki, Kur'an vahyin kendisiyle başladığını iddia etmez; kendisinden önce de vahyin var olduğunu anlatır.

Kur'an Mucizelerinin Zorlama Olduğu İddiası

Mucizelerin zorlama olduğunu iddia edenler “Mucize olduğunu iddia edenler kelimelere kafalarına göre birden fazla anlam vermektedir.” demekteler. Öncelikle şunu belirtmekte fayda var: Kelimelerine duruma göre anlam kazanması, birkaç anlama müsait olması ve hatta yerine göre “beyaz” anlamına gelirken yerine göre “siyah” anlamına gelmesi bizim yorumumuz değildir. Kur'an'ın kullanımını bize bunu göstermektedir. Basit bir örnek verelim; “menea” fiili “men etti” manasına gelir. Ancak Kur'an, bu fiili “sevk etti” anlamında da kullanmıştır. Örneğin şu ayetlere bakalım; Araf Suresi 13. Ayette “menea” fiili şöyle kullanılmıştır: “Seni secde etmemeye men eden nedir?”

Bu ayette “sevk etti” anlamında kullanılmıştır (müfredat). Ancak aynı fiil Sad Suresi'nin 75. Ayetinde asıl anlamında şöyle kullanılmıştır: “Seni secde etmekten ‘men’ eden nedir?”

Görüldüğü üzere, Kur'an aynı fiili kendi içinde bile zıt anlamlı olarak kullanabiliyor. Genellikle mucize inkarcıları bu konuda şöyle demektedir; “Mucizeciler, işlerine nasıl geliyorsa öyle anlam vermektedirler. Gök kelimesini istedikleri zaman atmosfere istedikleri zaman da tüm uzaya bağlıyorlar.”

Üstte zaten bu konuya değindik, bir de “gök” kelimesinin yerine göre anlam kazanması sadece bizim yorumumuz mudur, yoksa Kur'an'ın kendi kullanımını mı böyledir? Ona bir bakalım!

Enam Suresi'nin 6. Ayetinde şöyle demektedir: “Üzerlerine göğü bol bol gönderdik.” örneğin bu ayette “gök” açıkça “yağmur” manasında kullanılmıştır. Çünkü yerden yukarıda olan her şeye, yağmura, evin çatısına, atın sırtına hatta bitkilere bile (yerden yüksekte olmaları sebebiyle) “gök” yani “sema” denilmiştir¹. Demek ki Kur'an'ın kendisi bu kelimeyi yerine göre farklı manada kullanıyor. Bu ayette belirtildiği üzere yağmur; Enbiya 30. Ayette tüm uzay; Naziat 28-29 ayetlerinde atmosfer anlamında kullanılmıştır.

1 Kurtubi bakara 19. Ayetin tefsiri, müfredat.

Eski Çeviriler ve Yeni Çeviriler Farkı

Mucizeleri reddedenler genelde “Kur’an mucizeleri, bilimin gelişmesine göre ayetlerin anlamları değiştirilerek çıkarılıyor,” demekteler.

Bu iddiada bulunanların genellikle örnek verdiği olay Zariyat Suresi’nin 47. Ayetindeki evrenin genişlemesi mucizesidir. İddiaya göre, evrenin genişlemesi keşif edilmeden önce hiçbir kimse ayete evrenin genişlemesi anlamını vermemiş; bu teori keşif edildikten sonra ayete bu anlam verilmiş! Peki bakalım, evrenin genişlemesi keşif edilmeden önce bu ayete evrenin genişlemesi manasını veren var mı yok mu?

Evrenin genişlemesi 20. yüzyıl içinde keşif edilmiştir. Kadı Beydavi [v. 1286], İbni Zeyd [v.?] ve İbni Kesir [v. 1301] ise ayetin “göğün (evrenin) genişlemesi” manasında olduğunu 13. ve 14. yüzyılda zaten söylemiştir. Bu durum mucize inkarcılarını zaten çürütmek için yeterlidir. Kadı Beydavi ve İbni Kesir bu teorinin keşif edilmesinden asırlar önce bu ayetle ilgili kendi tefsirlerinde şöyle demektedirler:

Kadı Beydavi: “...ya da göğün genişletenleriyiz anlamındadır...”
İbni Kesir: “...onun [göğün] çevresini genişlettik ve onu [göğü] yüksettik anlamındadır.”

Neden Bu Gerçekleri İlk Siz Bulamadınız?

Mucizelere bazıları “Neden bilimin açıklamasından sonra ‘Kur’an’da yazıyordu?” deniliyor da keşif edilmeden önce Müslümanlar bulamıyor?” sorusu ile itiraz etmiştir.

Bu iddiaya, “Mucizeler Neden Kesin Bir Dille Yazılmadı?” başlıklı bölümü okuyanlar zaten cevabı verecektir. O açıklamaya ek olarak, Enam Suresi’nin 97. Ayeti de bu soruya cevaptır. Ayette der ki; “Bilen herhangi bir millet için ayetleri [mucizeleri] açıklamıştık.” Demek ki bilmeyen bir milletin ayetleri anlaması beklenemez. Bu bilimsel gerçekler ortaya çıkana kadar ayetlerin neyden bahsettiğini bilmiyorduk. Bildiğimiz zaman ayetin anlattığı “bilen bir millet” olduk. Dolayısıyla bu bilimsel keşifler ortaya çıkmadan önce ayetleri tam olarak anlayamayız. Zaten dikkat edilirse bugün bile pek çok kişi Kur’an’ı okuduğu

halde bu mucizeleri fark edemiyor. Bu gerçekleri ancak bilen kişiler anlayabiliyor.

Tarihsel ve Bilimsel Hata İddiaları

Kur'an'da olduğu iddia edilen tüm bilimsel hata iddiaları bugüne kadar pek çok Müslüman tarafından çürütüldü. Bu konuyla ilgili Aklinyolu.info ve Bilimveyaratilisagaci.com sitesine bakabilirsiniz. Burada bilinen ama cevabı pek verilmemiş olan birkaç hata iddiasına değineceğiz inşallah.

Lut Kavmi'nden Önce Eşcinsellik Var mıydı?

Yapılan araştırmalar Lut Kavmi'nden önce eşcinsellik yapanların var olduğunu gösterirken, meallerin bir hatası olarak Araf 80. Ayette Lut'un kavmine "Sizden önce kimse yapmadı," dediği iddia edilmektedir. Tabi bu meal sebebiyle ayette tarihsel bir hata çıkmaktadır.

Öncelikle Araf 80. Ayetin Arapça metnine bakalım:

Araf 80. Ayet:

"Ve Lut'u da [gönderdik]. Bir vakit, kavmine demişti ki:"

"Siz, âlemlerden kimsenin kendisinde sizi geçmediği o çirkin file mi geliyorsunuz?"

Ayetin kilit noktası şu ifadedir:

"ma sebekakum biha" yani "bunda [o çirkin işte] sizin önünüze geçmedi."

"me sebekakum" ifadesinde bulunan "sebeka" normalde "bir şeyin önüne geçmek" manasındadır. (Kaynaklar için, Aklın yolu Kur'an çevirisinin ilgili ayetteki dipnotuna bakınız). En eski sözlüklerden Lisanu-l Arap, Ragıp isfehani el müfredat, Sultan qaboos liesmai-l Arap ve İbni Faris: Mekayisi-l Lugat eserleri bu kelime hakkında bu anlamı vermektedir.

Yani ayette genel meallerin vermiş olduğu "sizden önce kimse yapmadı bu işi" anlamı yanlıştır. Ayette Lut Peygamber "âlemlerden kimse

bu işi yapmakta sizin kadar aşırıya gidemedi/sizin önünüze geçemedi” demektedir. Bu durumda, daha önceden eşcinsellik yapanların varlığı, Araf 80. Ayetle çelişmez.

Dağlar Depremlere Sebep Mi Olur?

Genel Kur’an meallerinin verdiği anlamlar doğrultusunda birtakım ayetlerde (Nahl 15, Lokman 10) dağların depremleri önlediği bahsedilir. Celal Şengör ise, dağların depremleri önlediğini değil; aksine dağların depremlere sebep olduğunu iddia etmiştir.

Ancak bu bir çarpıtmadır. Çünkü dağlar depremlerin bir sonucudur, sebebi değildir. Çünkü depremler oldukça, dağlar meydana gelir. Bilindiği üzere kıtaların çarpışması sonucu depremler meydana gelir ve bu çarpışmalar kıvrımlı-bindirmeli dağlar meydana getirir.²

Şöyle bir örnekle anlatalım; kolunuz yaralandığı zaman kanayan yerde bir yara kabuğu oluşur. Bu bölge vücudun diğer bölgelerine kıyasla kanamaya daha elverişlidir. Ancak “yara kabuğu, kanamanın sebebidir” demek saçmalamaktır. Çünkü kabuk, zaten yaralanma olduğu için meydana geliyor. Celal Şengör’ün iddiası da buna benzemektedir. Çünkü depremler olduğu için dağlar oluşur.

Peki bu ayetlerde anlatılan olayın bugün ne olduğunu biliyor muyuz? Ona bir bakalım.

Nahl 15 : “[Yer] sizi yalpalıyor diye, yerin içine ağırlıklar attı.”

Lokman 10: “[Yer] sizi yalpalıyor diye, yerin içine ağırlıklar attı.”

Ayetlerde “ağırlıklar” manasını verdiğim “revasiye” kelimesi “re-sev” kelimesinin çoğul halidir. Bu kelime “ağırlık” manasındadır². Bu ayetin kasıt ettiği jeolojik olay konusunda iki hipotez sunabiliriz.

1- İki kıtasal litosfer birbiri ile çarpışmakta ve bunun sonucu olarak kıvrımlı-bindirmeli Himalaya tipi sıradağlar meydana gelmektedir (Sawkins ve diğ., 1974 ten; Ketin, 1994 kıtaların kayması ve levha tektoniği ile ilgili pek çok kaynak bu bilgileri doğrulamaktadır). Belki

2 Erdem Gündoğdu plaka (levha) tektoniği. (erdemgundogdu.weebly.com > ...PDF

de bu dağların oluşumu sonucunda kıtaların hareketi yavaşlamaktadır. Tıpkı bir diferansiyel gibi hareketi yavaşlatarak sarsıntıyı azaltmaktadır. Bu fikri bir jeolog olan Peter DeCelles da doğrulamaktadır

2- Yeraltında gerek kıtaların hareketi gerekse Dünya'nın dönmesi sebebiyle oluşan bir sarsıntıyı engelleyen bir ağırlık olabilir.

Ayetler zamanla doğrulanmaktadır. Örneğin Big Bang teorisi keşif edilmemiş olsaydı Enbiya 30.Ayeti asla anlamayacaktık. Güneş'in hareket ettiği keşif edilmemiş olsaydı Yasin 38.Ayetin bir bilimsel hata olduğunu düşünecektik. Zamanla bu ayetin neyi kasıt ettiği daha iyi anlaşılacaktır.

PLAKA (LEVHA) TEKTONİĞİ

Örneğin:³

Bulutlar, ağırlıklarını attı” (müfredat)

yani “yağmur ağırlığını bıraktı” denir. Naziat 32. Ayette “dağları ağırlaştırdı/yerine oturttu ” manasında bu kelimenin fiil formu kullanılır. “Yerde bulunan ağırlıklar” denilince, genel olarak dağlar anlaşıldığı için bu kelimeye “dağlar” manası verilmiştir.

Hac 65: Gök Yere Düşer Mi?

Hac suresinin 65. Ayetinde şöyle bir ifade geçmektedir “Yerin üzerine düşmesin diye göğü tutuyor.”

İslam karşıtları bu olayı anlamadığı için bilimsel hata iddia etmiştir. Oysa ki ayetin anlattığı olay bilime gayet uyumludur. Bir bakalım Kur'an bize ne anlatıyor?

➔Gök ve yer bitişik iken birbirinden ayrıldı (Enbiya 30).

➔Gök genişliyor (Zariyat 47).

➔Gök tutulmuyor olsaydı düşerdi/içine çöker, eski durumuna (bitişik haline /Enbiya 30) dönerdi.

3 Peter DeCelles - Mountain and earthquake : <https://youtu.be/Sx-c4iJWtSI>

Evrende “karanlık enerji” denilen verilen bir enerji türü vardır. Evrenin genişleme hızını artırır (TÜBİTAK). Eğer bu enerji olmasaydı, evren çekim gücü yüzünden içine çöker, ilk durumuna (baştaki gibi tek noktaya) dönerdi.

Yani karanlık enerji, göğü (uzayı) tutuyor. Ayette de göğün tutulmuş olduğu söylenir.

O zaman ayetin takdiri manası şöyledir: “Yerin üzerine düşmesin (içine çökmesin) diye göğü (evreni) tutuyor.”

1400 yıl öncesinden, çöldeki bir insana bu olay ancak bu şekilde anlatılabiliirdi. Dolayısıyla bilimsel hata yoktur.

Her Şeyin İki Çift Yaratılışı: Zariyat 49

Zariyat 49. Ayette “Her şeyden iki çift/zıt yarattık,” denilmektedir. Kur’an’da hata bulunduğu sanan kişiler ise, “Bakterilerin çifti yoktur,” diyerek Kur’an’ın hata yaptığını iddia etmektedir.

Hâlbuki ilgili ayette “canlı” kelimesi yoktur. Ayette doğrudan, var olan her şeyin iki zevc olarak yaratılmış olduğu söylenmektedir. Ki, zevc kelimesi “zıt” manasında da kullanılır. (bkz. müfredat maddesi) Stephen Hawking’in zamanın daha kısa tarihi kitabının 5. bölümünde şu ifadeler geçer:” Dahası, bu her bir atom altı parçacığa denk düşen bir karşıt parçacık vardır. Karşıt parçacıklar, kardeş parçacıklarıyla aynı kütleye sahiptir, ama yükleri ve diğer özellikleri zıttır. Örneğin, bir elektronun karşıt parçacığın pozitron denir. Elektronun karşıtı olarak pozitif yüklüdür. Karşıt parçacıklardan yapılmış karşıt dünyalar ve karşıt insanlar olabilir. Ancak bir parçacıkla karşıt parçacık karşılaştıklarında birbirlerini yok ederler. Yani, eğer karşıt benliğinizle karşılaşırsanız el sıkışmayın, büyük bir ışık patlaması içinde ikiniz de kaybolabilirsiniz!” (chapter 5) bu ifadeye göre, şu an içinde bulunduğumuz evrendeki her şeyin zıttı bulunmaktadır. Ayette de özellikle “iki zıt” ifadesinin geçmesi bu gerçekle bağdaşmaktadır. Yani hata sanılanın aksine mucizedir bu.

Bitkiler Erkek ve Dişi Olarak Mı Yaratıldı?

Rad 3. Ayette şu ifade geçmektedir: “...onların [ürünlerin] içinde iki çifti meydana getirdi...” bu ifadeler baz alınarak “bitkilerde ve meyvelerde erkeklik veya dişilik yoktur” itirazı yapılarak Kur’an’da hata olduğu iddia edilmektedir.

Hâlbuki ayet “Ürünleri erkek ve dişi olarak iki sınıf yarattık,” dememiştir. Ürünlerin içinde” [fiha] “iki çift” yaratılmış olduğunu söylemiştir. Ki, bitkilerde ve meyvelerde erkek ve dişi hücreleri bulunmaktadır. Bu bilgiyi doğrulayan pek çok kaynak vardır. O dönem insanının gözlem yoluyla tespit etmesinin mümkün olmadığı bir olayın açık bir ayetle belirtilmesi, Kur’an’ın Allah kelamı olduğunu ispatlar.

¹: Kaynak: Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümü, Tohumlu Bitkiler Sistematiği Ders Notları, Prof. Dr. Osman BEYAZOĞLU, TRABZON, 2007)

Bel ve Kaburga Kemikleri Arasından Çıkan Su Nedir?

Tarık Suresi’nin 6-7 ayetlerine genellikle şu şekilde bir meal verilmiştir:

“İnsan, bel ve kaburga kemikleri arasından çıkan hızla atılan bir sudan yaratıldı.”

Kur’an’ın hata yaptığını iddia edenler, çıkan suyun meni olduğunu düşünüp Kur’an’da hata iddia etmişlerdir. Oysa ki, bu hata iddiası ayete verilen çeviriyle alakalıdır. Çünkü ayet aslen sperm ile değil, folikül ile alakalıdır.

Öncelikle 6. ayette yapılan bir çeviri hatası, daha doğrusu tevil vardır. Ayetteki ifade şudur: Hulika min main dafikin hızla atan bir sudan yaratıldı.

Buradaki ‘dafikin’ kelimesi ismi faildir; ‘Hızla atan’ manasındadır. Çeviriler ve tefsirler ise tevil yoluyla bu kelimeye ‘Medfuk’ [hızla atılan] şeklinde ismi meful anlamı yüklemiştir. Ama ayette açıkça fail yazmaktadır.

Kadının ovaryumlarında bulunan foliküller içi su dolu balon gibidir. Bu balonlar içlerindeki yumurtayı rahme doğru hızla atmaktadır. Ayetteki ‘‘hızla atma’’ olayı bununla bağdaşmaktadır.

‘‘Peki bu olay bel ve kaburga kemikleri arasında (Tarık 7. ayet) mı gerçekleşir?’’ dersiniz, yine çeviriyle ilgili bir problem olduğunu göstermem gerekiyor.

7. ayette şöyle yazmaktadır:

Yahrucu min beyni-s sulbi ve-t terarib bel ve ‘‘teraib’’ arasından çıkıyor.

‘‘Teraib’’ kelimesine genellikle ‘‘kaburga kemikleri’’ anlamı verilir. Ancak tefsirlerde bu kelimenin ‘‘iki göz, iki bacak, iki el, köprücük kemikleri’’ anlamları da mevcut (bkz. Kurtubi ve keşf ve-l beyan tarık 5-7 ayetleri).

‘‘Tefsirler saçmalamış olamaz mı? Bir kelime nasıl bu kadar aykırı anlamlar taşıyabilir ki?’’ diyerek haklı bir soru sorabilirsiniz. Kelimenin öz anlamına bakarsak tefsirlerin neden bu anlamları verdiğini anlayabiliriz. İbni Faris’in Mekayise-l Lugat sözlüğünde ‘‘teraib’’ kelimesi için şu açıklama yazmaktadır:

‘‘eleharu teseviye-ş şeyeyn diğەر [anlamı ise] iki şeyin eşitlenmesidir.’’

Yani insan vücudunda eşit seviyede olan iki şey için ‘‘teraib’’ kelimesi kullanılıyor. Bu anlamdan hareketle bu kelimeye bu anlamlar verilmiş. Dolayısıyla 6-7. ayetlerin çevirisi şu şekilde olmalıdır: ‘‘[İnsan], hızla atan, bel ve bacaklar arasından [rahim boşluğundan] çıkan bir sudan [folikülden] yaratıldı.’’ Kadının rahminin bulunduğu bölge de bu şekilde tarif edilmiş oluyor. Göreceğiniz üzere ayetin bilimsel bir sorunu yoktur.

‘‘Kalpleri Vardır Düşünmezler’’ Ayetleri: Kalp Düşünür Mü?

Kur’an’ın pek çok ayetinde kalbin düşünme özelliğine sahip olduğuna dair vurgular vardır. Bu durum, dini eleştirenler tarafından

“Kur’an’da düşünce organı kalptir. Beynin düşünme özelliği olduğuna dair hiçbir atıf yoktur,” şeklinde bir bilimsel hata olarak sunulmuş olsa da tamamen bilimle uyumludur. Rollin McCartney, kalbin düşünceye etkisiyle alakalı pek çok açıklama yapmıştır. En basitinden: Science of the heart (kalbin bilimi) isimli kitapta, şu bilgiler yer alır:

Aşk hormonu olarak bilinen biliş, hoşgörü, arkadaşlık bağı ve güven gibi duygusal fonksiyonlara etkisi olan oksitosinin [1] kalp tarafından da üretilip salgılandığı hatta kalpteki üretimin beyindekiyle aynı aralıkta olduğu keşfedildi [2]. Ayrıca beyindeki duygusal işlem merkezi olan amigdaladaki ve alakalı çekirdeklerdeki işlevlerin kalp tarafından doğrudan etkilenmiş olduğu da [3] keşfedildi.

Bunların yanı sıra kalbin beyne, beynin sadece anlamakla kalmadığı aynı zamanda itaat ettiği mesajlar gönderdiği biliniyor [4]. Demek ki kalp, beyni kendisine itaat ettiriyor. Ayrıca kalp ve beyin sürekli olarak iki taraflı bir diyalog halinde bir bağlantıya sahip olup her ikisi de birbirinin fonksiyonlarını etkiliyor [5]. Üstelik kalp, beynin kalbe yolladığından fazla bilgiyi beyne yolluyor [6].

İlgili kitap; kalbin kendi aklı varmış gibi davrandığını, gündelik etkileşimlerimizde algılarımızı ve tepkilerimizi önemli ölçüde etkilemiş olduğunu, kişiliğimizi, algılarımızı ve zekamızı etkileyebileceğini belirtmektedir [7].

Bunun yanı sıra kalbin daha pek çok fonksiyonlarından da bahsetmektedir. Yani kalp, sanılanın aksine sadece kan pompalamaz. Ayetlerde belirtildiği üzere ve ilgili kitap tarafından da teyit edildiği üzere, kalbin duyguları ve düşünceye etkisi vardır.

Ayrıca, Kur’an’da beynin düşündüğüne işaret olan ayet de vardır Mesela Alak Suresi’nin 15-16. Ayetlerinde “yanlış yapan, yalancı alından.” ifadesi geçmektedir. Ayetteki “nasiye kelimesi başın ön kısmı yani alın bölgesi için kullanılır. Dikkat edilirse, ayet alını yani baş bölgesini “yanlış yapan, yalancı” olarak tarif etmektedir. Baş bölgesi ancak düşünabiliyor ise yalancı olabilir. Alın bölgesinden kasıt, başın

içinde bulunan beyin olmalıdır. Kur'an'da buna benzer mecaz kullanımlar pek çok görülür. Örneğin "kente sor" (Yusuf 82) ayeti "kentin halkına sor" manasındadır. "Kent" derken, kentin içinde bulunan halk kasıt edilmiştir. İlgili ayette de aynı mantık vardır. Eğer ayette "Yalancı ağzından" ya da "Yalancı yüzünden" ya da "Yalancı kafasından" demiş olsaydı, belki mecaz yoluyla bunun dile işaret olduğunu söylerdik; fakat özellikle "alın" demesi, beyne atıf olduğunu doğruluyor. Science of the heart kitabının ifadelerin orijinal hali

[1], More recently, it was discovered the heart also manufactures and secretes oxytocin, which can act as a neurotransmitter and commonly is referred to as the love or socialbonding hormone. Beyond its well-known functions in childbirth and lactation, oxytocin also has been shown to be involved in cognition, tolerance, trust and friendship and the establishment of enduring pair-bonds. (Chapter 1)

[2] Remarkably, concentrations of oxytocin produced in the heart are in the same range as those produced in the brain. (Chapter 1)

[3] Research has shown that the heart's afferent neurological signals directly affect activity in the amygdala and associated nuclei, an important emotional processing center in the brain. (Chapter 5)

[4]The heart was behaving as though it had a mind of its own. Furthermore, the heart appeared to be sending meaningful messages to the brain that the brain not only understood, but also obeyed. (Chapter 1)

[5] that communication between the heart and brain actually is a dynamic, ongoing, two-way dialogue, with each organ continuously influencing the other's function. (Chapter 1)

[6] This means the heart sends more information to the brain than the brain sends to the heart (Chapter 1)

"Kemiklere Et Giydirdik" İfadesi Bilime Zıt Değil Midir? [Müminun 14. Ayet]

Müminun Suresi'nin 14. Ayetindeki "Kemiklere et giydirdik" ifa-

desinin neyden bahsettiğini bilmeyenler, bilimsel hata olduğunu iddia etmiştir. Hâlbuki ayetin ifadesi bilimle tamamen uyumludur. Webster'in "Embryology At A Glance" isimli kitabının 53. sayfasında şu ifadeler geçmektedir:

"...göç eden öncü kaslar (myoblastlar) uzuvların içine doğru göç eder, kaynaşır..."[...The migrating muscle precursors migrate into the limbs coalesce...]¹

Yani uzuvlara başka yerden kaslar göç etmekte ve kaynaşmaktadır. Ayetin bahsettiği et; kaslar olmalıdır. "Kemiklere et giydirdik" olayı da uzuvlara göç eden kaslardan bahsetmektedir. Dikkat edilirse bu kaslar uzuvların üzerinde kendiliğinden oluşmamakta, başka yerden uzuvların üzerine göç etmektedir. Bu olay "Kemiklere et giydirdik" şeklinde anlatılmaktadır.

¹: Embryology at a glance, Samuel Webster, Rihannon de wreede 2. Baskı, 53. Sayfa "uzuvlar" (limbs) bölümü.

Mucizevi Olaylar Bilimsel Hata Değil Mi?

Kur'an'da; denizin ikiye ayrılması, ölünün dirilmesi vb. doğaüstü mucizevi olayların anlatımı, bazıları tarafından bilimsel hata olarak sunulmuştur. Bu mucizevi olayların da birtakım bilimsel açıklamaları yapılabiliyor olsa da (mesela: denizin ikiye ayrılmasının kuantum ile açıklanması veya Hz. Meryem'in eşi olmaksızın hamile olmasının hermafrodit olmasıyla açıklanması gibi) bunlara gerek yoktur. Çünkü bu olaylar, bilimsel bir gerçek olarak değil, Tanrısal müdahale olarak anlatılmaktadır. Mesela Kur'an, asanın yılanı dönüşmüş olduğundan bahseder. Fakat bu olayı "mucizevi, doğaüstü, normalde olmayan ama Tanrı'nın izniyle olmuş bir olay" olarak anlattığı için bunun bilimsel hata olduğu iddia edilemez. Ancak, bu olay "yılanlar, asalardan oluşur" şeklinde genel bir kural olarak anlatılmış olsaydı bu durumda bilimsel hata olduğu söylenebilirdi.

Kur'an'da Dünya'nın Şekli Nedir? Düz Olduğunu İddia Edenlerin Yanılgısı

Kur'an'ın herhangi bir ayetinde Dünya'nın şekli yazmaz. Ancak Dünya'nın düzenlenmesinden bahsedildiği birtakım ayetlerdeki kelimeler sebebiyle Dünya'nın düz olduğunu iddia edenler vardır. Bu kelimelerin Kur'an'da kullanımı ve sözlükteki anlamıyla Dünya'nın şeklinden bahsedip bahsetmediğine bakalım:

A.) Bakara Suresi'nin 22. Ayette şöyle demektedir: "...yeri sizin için bir 'fıraş' yaptı" [aynı kökten fiil ile Zariyat 48. Ayette de geçer]

Bu ayette Dünya'nın "fıraş" olarak yapıldığı yazmaktadır. Bu kelimeye genellikle "döşek" manası verildiği için okuyucular tarafından "döşek düz olur, o zaman Dünya'da döşek gibi dümdüzdür" şeklinde yanlış bir çıkarım yapılmıştır. Oysaki bu kelime sözlüklerde verilen anlamlara göre özetle bir şeyi hazırlamak ve artırmak anlamındadır (İbni faris:Mekayısı-l lugat: maddesi).

Mesela aynı kök ile if'al babından "efraşe-ş şecaru" denilir, "ağaç dallandı" anlamındadır. Tefil babından "ferraşe-z zerau" denilir, "ekin yayılıp çoğaldı" anlamındadır. (zamaşeri: belegat esası maddesi) bu kelimenin bu ayette hangi anlamda olduğu konusunda sözlük yazarı olan Ragıp isfehani [v. 1108] şunu söyler: "...[Bu ayet] onu [yeri] boyun eğdirdi/alçalıttı, üzerinde istikrarın mümkün olmayacağı bir çıkıntı/tümsek yapmadı [anlamındadır]." sözlük anlamlarından bu kelimenin Dünya'nın şekliyle alakalı değil de "düzenleme, yaşama elverişli hale getirme" manasında olduğunu görebiliyoruz.

B.) Rad Suresi 3. Ayetinde şöyle demektedir: "O, yeri 'med=مد' edendir" [aynı fiil ile Dünya'nın ifade edildiği ayetler: Kaf 7, Hicr 19] "med" kelimesi "uzatmak" olarak anlaşılmış ve zihinde sanki düz bir şeyi uzatmak gibi anlaşılmıştır. Oysa ki bu kelimenin düzlükle alakası yoktur. "Med" fiili uzatmak manasındadır. Ancak bu uzatma, dümdüz bir şeyi uzatmak manasında değildir. Örneğin Türkçedeki "müddet" kelimesi de buradan gelmiştir. Arapçada "süreyi uzatmak" manasında bu fiil kullanılır. Mesela Meryem 79. Ayette "...kendisine, müddet açısında azaptan (geleni) uzatırız..." denilir. Azabın süresini artırmak manasında bu fiil kullanılmıştır. Bu ayette, yerin [dünyanın] büyüklü-

ğünün artırıldığı yazmaktadır. Şekliyle alakalı bir durum yoktur. Dolayısıyla ilgili ayeti “O, yeri[n büyüklüğünü] artırandır.” olarak çevirmek gerekir.

C.) Naziat Suresi’nin 30. Ayetinde şöyle demektedir: “bundan sonra onu [yeri] onardı.”

“onardı” manasını verdiğim “deha” fiili için verilen genel anlamlar aşağı yukarı şöyledir: “yerinden gidermek, oynatmak, başka yere taşımak, yaşama elverişli hale getirmek onarmak” (müfredat: , Fahreddin Razi, kurtubi, ilgili ayetler zamahşeri: belegat esası:). anlaşılacağı üzere Dünya’nın düz veya yuvarlak olmasıyla alakası yok.

D.) Nuh Suresi’nin 19-20 Ayetlerinde şöyle demektedir: “Allah, ondan [yerden] uzak- derin vadi yollarına koyulmanız [gitmeniz] için, yeri [yeryüzünü] sizin için bir bisathalinde yaptı.”

“bisat” genişçe olan yer manasındadır. (Müfredat: maddesi) bu fiil “[avucunda] tutmak” kelimesinin zıttı olarak [yani açmak manasında] da kullanılır. (Halil b. Ahmet kitabı-l Ayn maddesi)

Örneğin Şura 27. Ayette aynı fiil “rızkı genişletmek/artırmak” manasında, Bakara 247, Araf 69, ayetlerinde “güç/kuvvet” manasında, Rum 48. Ayette “bulutların etrafa yayılması” manasında kullanılır. Kısacası bu kelimenin de Dünya’nın şekliyle alakası yoktur.

E.) Gaşiye Suresi’nin 20. Ayetinde şöyle demektedir: “Yere [bakıp düşünmüyorlar mı?] nasıl eşitlenmiş?”

“sath” bir şeyi artırmak (İbni faris:Mekayısı-l lugat : maddesi) ve eşitlemek/düzenlemek (zamahşeri:belegat esası: maddesi) anlamındadır. Yine verilen sözlük anlamına göre düzlükle alakalı değildir. Hemen hemen hepsinin verdiği ortak manaya göre düzenlemek anlamındadır. Mesela Ragıp isfehani [v. 1108] şunu söyler: “[Örneğin] ‘mekanı sath ettim’ denilir. ‘Onu [mekanı] sath [evin üzeri] gibi bir düzenleme içinde yaptım’ manasındadır”

İbni Manzur [D. 1232, v. 1311] Lisanu-l Arap isimli sözlüğünde

bu kelimenin “yere yatırmak/uzandırmak” anlamında olduğunu söyler.

F.) Nebe Suresi’nin 6. Ayetinde şöyle demektedir: “Yeri [yeryüzünü], hiç ‘mihad’ yapmadık mı?” [Taha Suresi’nin 53. Ayette de aynı manaya gelecek şekilde “mehd” yazmaktadır.]

“mihad” ve “mehd” hazırlanan, basılan mekandır. Aslı, çocuk için hazırlanan [şeydir]. Hazırlamak ve bir şeye kolaylaştırmak anlamına da gelir. (müfredat: maddesi, İbni faris:Mekayisi-l lugat: maddesi). Verilen sözlüklerden anlaşıldığına göre kelime anlamı Dünya’nın şekliyle alakalı değildir. Sadece yerin düzenlenmesi ve bir bebeğe hazırlanan beşik misali dinlenmeye elverişli hale getirilmesi ile ilgilidir. Örneğin “Ona hazırladıkça hazırladım” (Müddessir 14) ayetinde “hazırladım” manasını veren “mehhedtu” filidir. Buradan da anlaşılacağı üzere kelimenin şekil ile alakası yoktur.

G.) Şems Suresi’nin 6. Ayetinde şöyle demektedir: “Yer ve onu ‘taha’ eden...”

“Taha” fiili için şu anlamlar verilmiştir:

- 1- [Yeri] sağdan, soldan ve her yanından uzatmak/yaymak¹.
- 2- [Yeri] kısımlamak/bölmek².
- 3- [Yeri] genişletmek³.

Verilen anlamlara göre bu kelimenin de Dünya’nın şekliyle alakası yoktur.

¹: Zad’ul mesir ilgili ayetin tefsiri.

²: Maverdi ilgili ayetin tefsiri.

³: Fahreddin Razi (Gayb’ın anahtarları) ilgili ayetin tefsiri.

H.) Dünya’nın şekliyle alakalı olduğu düşünülen diğer ayetler:

Birtakım ayetlerde “doğu ve batı” ifadelerinin geçmesi de Dünya’nın düz olduğuna delil getirilmiştir. Bu iddia da yanlıştır elbette. Çünkü bu mantıkla “iki doğu ve iki batı” (Rahman 17) ve “doğular ve

batılar” (Mearic 40) ayetleri de Dünya’nın yuvarlak olduğunu gösterirdi! Çünkü düz bir Dünya’da doğu ve batı tek olmalıdır. En azından ateistlerin Kur’an’a nispet ettiği düz Dünya modeli için böyle. Arapça da çoğul en az üçtür. Bu durumda “doğular ve batılar” ifadesi ise Dünya’nın yuvarlak olduğunu gösterir, çünkü Dünya’nın bir bölümü için Güneş’in batışı, başka bir bölümü için Güneş’in doğuşudur. Bundan dolayı “doğular ve batılar” ifadesi de Dünya’nın yuvarlak olduğuna delil getirilebilir.

İ.) Kible meselesi:

Kabe’ye secde olayı da Dünya’nın düz olduğuna delil getirilmiştir. Çünkü bu iddiayı ortaya atanların mantığına (!) göre secde ederken herkes uzay boşluğuna secde ediyor, bu durum da Kabe’ye secde etmeyi emir edenin Dünya’yı düz sanmasından (!) kaynaklanıyor! Ancak Kur’an’ın bu konudaki ifadeleri de bu iddiayı yalanlıyor. Kible ayeti olan Bakara 149. ve 150. Ayetlerinde şöyle denilmektedir: “Nereden çıkarsan çık, yüzünü kutsal ibadethane (mescidi haram) yönüne çevir...” özellikle de “şatra” yani “yönüne” demesinin sebebi de secde eden kimsenin kibleye tam olarak isabet edemeyeceğinin bilinmesinden dolayıdır. Eğer herkesin kibleye isabet edeceği düşünülmüş olsaydı “yönüne” demeden “yüzünü kutsal ibadethaneye (mescidi harama) çevir” denilirdi. Yani Kur’an, kimsenin Kabe’ye tam olarak secde edilemeyeceğini biliyor, bu sebeple “yönüne” demiştir. Bundan dolayı kible olayını da Dünya’nın şekline delil getirmek mantıksızdır.

J.) Kehf Suresi’nin 86. ve 90. Ayetlerine verilen genel mealler aşağı yukarı şöyledir: 86: “Zülkarneyn nihayet Güneş’in battığı yere varınca Güneş’i kara bir balçığa batarken buldu ve onun yanında bir kavim buldu.” 90: “Nihayet güneşin doğduğu yere ulaşıncı, onu öyle bir kavim üzerine doğar buldu ki, onlar için Güneş’e karşı bir örtü yapmamıştık.”

Bu iki ayetten Güneş’in Dünya’da bir pınara battığı, Zülkarneyn’in de bu pınara yani Güneş’in battığı noktaya ulaştığı, buradan da Kur’an’a göre Dünya’nın düz sanıldığı iddia edilmiştir. Ancak kelime ayrımlarına dikkat edilirse bu ayetten Dünya’nın düz olduğu sonucuna

ulaşılamayacağını anlayabiliriz.

1- Ayetteki “Güneş’in doğduğu yere” ve “Güneş’in battığı yere” şeklinde meal edilen “magribeş-şemsi ve “matliaş-şemsi” ifadeleri ismi mekan olabildiği gibi ismi zaman ve mastar da olabilir. Çünkü Arapçada ismi zaman, ismi mekan ve mastar aynı kalıptan yani “mefil” kalıbından ifade edilir. Ayetteki de bu kalıptır. Dolayısıyla bu iki ifadeye şu üç anlam da verilebilir:

- 1- Doğduğu zamana, battığı zamana (ismi zaman).
- 2- Doğduğu yere, battığı yere (ismi mekan).
- 3- Doğmasına, batmasına (mestar).

Genel çeviriler ismi mekan kabul ederek çeviri yapmıştır. Oysaki mastar kabul ederek de çeviri yapılabilir. Ki, “aklın yolu Kur’an mealinde böyle çeviri yapıldı. Anlam şu olur: “Sonunda Güneş’in batışına ulaştığı zaman, “zaten ulaştı” manasında olan “belega” fiili her zaman için bir şeye giderek ulaşmak manasında değildir. Bir süre sonuna ulaşmak manasında da kullanılır. Örneğin Bakara Suresi’nin 231. Ayetinde bu fiil kadınların iddet üresinin sonuna ulaşması manasında kullanılmıştır.

2- Ayetin özellikle de “Kara bir balçığa batarken buldu” ifadesi kafa karıştırmıştır. Oysa ki kelime ayrımına dikkat edilirse ayetten Güneş’in gerçekten bir yere battığı sonucu çıkmamaktadır. Çünkü suya gerçek anlamda batma manasında “garake” fiili kullanılır (müfredat) Gerçek anlamda bir şeyin ortaya çıkması ve doğması manasında ise “vulide” ve “bereze” fiilleri kullanılır (müfredat). Ayette ise günlük hayatta kullandığımız “Güneş doğdu, Güneş battı” manasında olan “talea” ve “grabe” fiillerinin mastarları kullanılmıştır. Tabii ki bu kelimelerle bizler de Güneş’in gerçek anlamda doğup battığını kast etmeyiz. Arapçada da böyle. Ayette de olay Zülkarneyn’in gözünden anlatılmaktadır. Bundan dolayı “buldu” denilmiştir. Eğer “kanet tagrubu” yazsaydı, Zülkarneyn’in gözünden değil gerçek anlamda bir anlatım olurdu, anlamı da “Zülkarneyn oraya ulaştığında Güneş batıyordu.” olurdu.

Bu batmayı gerçek anlamda kabul edenler “karanlık sıcak bir çamurlu gözün (deliğin) içine batıyor olarak buldu [gördü].” ifadesinin Güneş’in kara deliğe batması manasında olduğunu söylemişlerdir. Bu yorumla ilgili sorun İskender Türe’nin “Zülkarneyn” kitabına bakabilirsiniz.

Kur’an’ın tüm bu ifadelerini göz ardı etsek bile mantıksal olarak o dönemde yaşayan sıradan bir insan bile Güneş’in gerçekten bir yere batmadığını biliyordu. Çünkü o dönemde kabul gören düz Dünya modelinde Güneş herhangi bir yere batmaz, sadece gözden kaybolur.

K.) Göğün çatı olması.

Bazı ayetlerde göğün bir çatı olduğu anlatılır. Enbiya Suresi 32. Ayet: “Göğü, korunmuş bir çatı (koruyucu) yaptık.”

Naziat Suresi 28. Ayet: “Onun [göğün] yukarıya doğru kalınlığını/ çatısını yükseltti.”

Dünya’nın düz olduğunu iddia edenler “gök, sanki tavan gibi dümdüzdür. Demek ki Dünya da düzdür” mantığıyla bu ayetleri de Dünya’nın şekline bağlamışlardır. Oldukça zorlama bir iddiadır elbette. Çünkü Kur’an “çatı” derken, bunun nasıl bir şekle sahip bir çatı olduğundan bahsetmiyor. Mesela “kubbe şeklinde bir çatı olabilir, bu da Dünya’nın küre olmasıyla çelişmez.” denebilir. Eğer bu ayetten göğün düz olduğu sonucu çıkarılırsa bu durumda evrenin düz olduğunu belirtmiş olur, ki zaten Einstein’ın görelilik kuramına göre evren düzdür.

Bu ayetten de diğer ayetler de olduğu gibi Dünya’nın şekli çıkmaz. Göğün çatı olması; sadece Dünya’yı koruyan bir tabaka olduğunu gösterir, Dünya’nın düz olduğunu değil.

Kur’an Eleştirilerine Cevaplar

Bu kısımda da Kur’an’a yönelik birtakım eleştirilere cevap vereceğiz inşallah.

İslam Savaş Dini Mi? Barış Dini Mi?

Kur'an'ın bütün savaş ve barış ayetleri incelendiğinde görülecek olan tek sonuç; savaşa sadece savunma, koruma ve yaşatma amaçlı izin verildiği açıkça görülecektir. Bu konuyla ilgili ve karşıt tez olarak sunulan ayetlere değinmeden önce pratiğin bu konuda kaynak teşkil edip etmeyeceğini anlamalıyız. Çünkü genelde “İslam savaş dinidir” söyleminde bulunanlar Kur'an'ı baz alarak değil, pratiğe bakarak bu söylemde bulunuyorlar.

Bu mantığın yanlışlığını aslında yine pratiğin kendisinden görüyoruz.

Mesela; maalesef ki günümüzde Müslüman olduğunu söyleyenlerin ezici çoğunluğu inandıkları dinden habersizdir. Bu durumda inandığı dinden haberi olmayan hatta Kur'an'ı ömründe bir kez olsun okumamış olan kimselerin eylemleri dini asla temsil edemez.

Ayrıca inançlıların inandıkları dinden uzak eylemlerde olmaları sadece İslam da değil, Hristiyanlıkta da görülen bir şey. Mesela; İncil öğretisinde savaşı emir eden bir ayet yoktur, aksine “düşmanını sev” öğretisi vardır. Buna rağmen Hristiyanların (daha doğrusu “Hristiyan” olduğunu iddia edenlerin) tarihte pek çok kez savaş yaptıkları görülür. İncil'in öğretisi bu olmadığı halde görüleceği üzere Hristiyanların eylemleri her zaman İncil'le uyumlu değildir.

Hatta sahabenin bile uygulamasında bazen hatalar yaptığı göz önünde bulundurulursa, bugünkü Müslümanların eylemini “İslam” olarak anlamak son derece saçmalaktır. Örneğin, Kur'an'da içki içen kimseye verilecek bir cezadan bahsedilmez. Hz. Ömer ise kendi içtihadı ile içki içen bir Müslümana sürgün cezası vermiştir. O Müslüman, İmparator Heraklius tarafından alınmış ve Hristiyan olmuştur. Bu haber Hz. Ömer'e gelince, Hz. Ömer yaptığından pişman olmuştur. Dikkat edin! Koskoca sahabe bile İslam'ı yorumlarken hata yapabiliyorsa, bugünkü Müslümanların Kur'an'dan bağımsız bir şekilde İslam'ı yorumlamaları bizim için kriter olmamalı.

Üstelik tarihe bakılırsa pratik sürekli değişmektedir. Örneğin 15.

yüzyıllara kadar İslam dünyasında pek çok bilim insanı vardır. Müslümanlar bilimi, dini emri sayarak kendilerini bilime ve felsefeye vermişti. Bugün ise maalesef Müslümanların içinde bilim insanı diyeceğimiz birileri neredeyse hiç yok. Halkımız zaten bilimi “kafir icadı” olarak tanımlamakta, din ve bilimi birbirinden alakasız şeyler gibi görmekte. Madem dini pratiğe bakarak yorumluyoruz, neden pratiğin kötü olduğu kişilere bakıyoruz? Neden “İslam savaş dinidir” diyenlere değil de “Barış dinidir” diyenlere bakmıyoruz?

Samimi olup olmadığımızı bu soruya bakarak görelim.

Özetlemek gerekirse: Hristiyanlığı öğrenmek isteyen, İncil’i; İslam’ı öğrenmek isteyen Kur’an’ı okumalı. Kur’an’a göre İslam barış dinidir.

Kur’an’da savaş ve barış mantığını şu ayetlerle özetleyebiliriz; Bakara 190-195 ayetleri, savunma amaçlı ve zulmün yok olması adına savaş yapılmasını, savaşta kısas mantığının olduğunu; Hac 39. Ayet savaşa, zulme uğrayan kimselerin yaşadıkları zulüm sebebiyle izin verildiğini; Enfal 61. Ayet, düşmanın barışa meyil etmesine karşılık barış ortamının sağlanması gerektiğini; Mümtehine ve Maide 8 Ayetleri, karşı taraftan bir saldırı yoksa iyiliğin ve adaletin sağlanması gerektiğini belirtir. Bunların dışında Bakara 256 ve Yunus 99 Ayetleri de dine zorlama amacıyla baskı (kaldı ki savaş!) yapılmaması gerektiğini söyler.

Genellikle İslam’ı savaş dini olarak sunan kişilerin cımbız yaparak bağlamından koparmış olduğu ayetlere burada değinilmeyecektir. İlgili ayetler, “Aklın Yolu Kur’an” çevirisi isimli mealde tüm detaylarıyla açıklanmıştır. İlgili meale Aklinyolu.info sitesinden ulaşabilirsiniz.

Kur’an’da Kadın ve Erkek Eşit Midir?

Kur’an’ı bilmeyen birtakım insanlar, Kur’an’da erkeğin kadından üstün tutulduğunu, adaletsizlik ve ayrımcılık olduğunu iddia etmektedirler. Bu iddiayı sunanlar Kur’an’da kadın haklarını bilmez, sadece erkeğe verilen hakları bildikleri ve gündem ettikleri için böyle bir algıya

düşerler. Kur'an, bir yerde kadına diğer yerde ise erkeğe daha fazla hak veya sorumluluk verir. Örneğin kadına erkekten daha fazla hak verilen birkaç örnek hükme bakalım. Mesela nafaka konusunda kadın erkekten daha çok hak sahibidir. Talak 2-6 Ayetlerinde boşanma durumunda erkeğin bir müddet kadının geçimini sağlaması emir edilir, hatta kadın mehir konusunda da erkekten daha çok hak sahibidir. Kur'an çeşitli ayetlerde erkeğin kadına mehir vermesini ve boşanma durumunda bu mehirden -kadının bağışlaması durumu ayrı- erkeğin almasını yasaklar (Nisa 4, 20-21, 24). Haricen kadının rızık ve giysi ihtiyacını karşılama sorumluluğu erkeğe verilmiştir (Bakara 233), fakat kadının böyle bir sorumluluğu yoktur. Kadın elde ettiği parayı sadece kendisi için harcayabilir, fakat erkeğe verilen sorumluluk sebebiyle kadın bu noktada da erkekten üstün tutulmuştur. Ayrıca savaş konusunda da aynıdır. Tevbe 87. Ayette "geride kalan kadınlarla birlikte olmaya razı oldular" ifadesi, savaş görevinin erkeğe verilmiş olduğunu, kadının böyle bir sorumluluğu olmadığını göstermektedir. Haricen, Kur'an'da kadınlara yönelik "Erkeklere iyi davranın" şeklinde bir emir yokken "...kadınlara zorla mirasçı olamazsınız... onlara güzel dostluk edin" (Nisa 19) "...kadınlar ya örfü uygun olarak [nikahta] tutulur ya da güzellikle bırakılır

..” (Bakara 229) şeklinde kadınlar hakkında iyilik emirleri vardır. Fakat insanlarımız Kur'an'da bihaber oldukları için, sürekli erkeklerin sahip oldukları hakları gündem ederek sanki Kur'an kadına hiçbir hak vermemiş de tüm ayrıcalıkları erkeklere vermiş gibi bir algıya kapılıyorlar.

Allah'ın Dilediğini Saptırıp Dilediğine Yol Göstermesi

Genel meallerin verdiği anlam doğrultusunda Kur'an'ın birçok ayetinde (örneğin: İbrahim 4) "Allah, dilediğini saptırır; dilediğine yol gösterir" ifadesi yer almaktadır. Haliyle bu mealler doğrultusunda "Allah dilediğini saptırıyor ise benim suçum ne?" sorusu akla geliyor.

Hâlbuki ilgili ayetler gerek Kur'an bütünlüğü açısından bu şekilde çevrilmemelidir. Ayeti teknik olarak inceleyelim:

Örneğin İbrahim 4.Ayet:

İlgili ifadedeki “dilediğini” manası verilen “yeşau” fiili, “şae” yani “tercih etti” fiilinin geniş zaman çekimidir. Bu fiilin faili Allah düşünülmüş ve ayete “Allah, kendi dilediğini/tercih ettiğini saptırır” manası verilmiştir. Oysa ki bu fiilin faili Allah değil; “kimse (men)” olmalıdır. Bu durumda manası “Allah, dileyen/tercih eden kimseyi saptırır, tercih eden kimseye yol gösterir” olur.

Buna teknik olarak şöyle bir Arapça cümle örnek verebiliriz:

“rae ahmedun alıyyen yektubu-l kitabe” yani “Ahmet Ali’yi kitap yazarken gördü.”

Bu cümlede “kitabı yazarken” fiilinin faili Ali de olabilir, Ahmet de. Bu durumda “Ali kitap yazarken, Ahmet onu gördü” veya “Ahmet kitap yazıyordu, sonra Ali’yi gördü” manasına gelebilir. İlgili ayetteki üslup da buna benziyor. Kur’an bütünlüğü açısından, ayetteki fail Allah değil; o kimse olmalıdır.

Yine aynı mantıkta olan bir diğer ayet çeşidi ise “Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet yapardı” (Nahl 93) ve “Allah dileseydi, herkes inanırdı” (Yunus 99) benzeri ifadeleri bulunan ayetlerdir. Genel mealler, bu ifadeyi biraz eksik bıraktığı için “Demek ki Allah herkesin iman etmesini istemiyor” şeklinde bir eleştiri yapıлып sanki sorumlusu Allah imiş gibi bir algı yaratılıyor. Oysa ki bu yanlıştır. İlgili ayetlerde bulunan “tercih etseydi/dileseydi” manasında olan “şa’e” fiili geçişli bir fiil olduğu için nesnesi olmalıdır. Yani ilgili ayetler “Allah, sizi zorlamayı/sizi iradesiz bırakmayı/iradenizi yok saymayı tercih etmiş olsaydı” manasında olup, ilgili fiilin nesnesi (mefulü) olan ifadesi metinden kaldırılmıştır (Hazf edilmiştir). Yani ilgili ayetler kesinlikle “Allah sizin iman etmenizi istemediği için dilemiyor” manasında değildir; “Allah sizi zorlamayı tercih etmediği için, iradenize bırakmış olduğu için dilemiyor” manasındadır. Bu detaylara “Akılın Yolu Kur’an Çevirisi” isimli çevirimden de ulaşabilirsiniz.

İslam'da Kölelik kaldırıldı mı?

Kur'an Nur Suresi'nin 33. Ayetiyle köleliği kaldırmıştır. Bu durumu fark etmeyen kişiler, içinde "köle" ifadesinin geçtiği ayetleri kaynak sayarak Kur'an'ın köleliği kaldırmamış olduğunu iddia etmektedir. Nur 33.Ayette şu ifade geçmektedir: "...güçlerinizin sahip olduklarından [kölelerinizden] kitabı [özgürlük anlaşmasını] isteyenler(e gelince), eğer onlar(ın bırakılmaları)nda (kendileri için) bir hayır bildiyseniz, hemen onlarla özgürlük anlaşması yapın[serbest bırakın¹], size verdiği Allah'ın malından kendilerine [özgürlük isteyenlere] verin..." bu ifade, resmen kölenin özgürlük istemesi durumunda özgür bırakılması gerektiğini belirtmiştir. Üstelik bu ayet, bazıları tarafından "emir değildir, sadece tavsiyedir" şeklinde yorumlanıyor olsa da Hz. Ömer tarafından da emir kabul edilip resmen köleliği yasaklayan bir ayettir. Durum bu iken, bazı din eleştirisi yapan kişiler içinde "köle" ifadesi ve hükmü geçen ayetleri baz alarak "Kur'an köleliği kaldırmamış" diyorlar. Aynı mantıkla, Kur'an'ın Yahudi, Hristiyan, müşrik, münafık, zina eden, hırsızlık eden kişilerden bahsetmesini de onaylamak olarak görmemiz gerekir. "Ne de olsa Kur'an bundan bahsetmiş! Demek ki onay veriyormuş!"

Kur'an'da Çelişki ve Gaf Yanılgısı

Kur'an'da hiçbir çelişki mevcut değildir. Kitabın ana konusundan çıkmamak amacıyla, burada tüm çelişki iddialarını derlemek yerine, bugün nonteist kesimin bu çelişki iddialarının temel nedenine değineceğiz.

1- Türkçe çeviriden görülmesi mümkün olmayan Arapça dil kuralları.

Öncelikle bir ateist sitesinden alıntı bir çelişki iddiasına bakalım:

İddia: "Bakara-34'e göre melek, Kehf-50'ye göre ise cindir.

Bakara-34. Hani meleklere, "dem için saygı ile eğilin" demiştik de İblis hariç bütün melekler hemen saygı ile eğilmişler, İblis (bundan) kaçınmış, büyüklük taslamış ve kâfirlerden olmuştu.

Kehf-50. Hani biz meleklere, “dem için saygı ile eğilin” demiştik de İblis’ten başka hepsi saygı ile eğilmişlerdi. İblis ise cinlerdendi de Rabbinin emri dışına çıktı. Şimdi siz, beni bırakıp da İblis’i ve neslini, kendinize dostlar mı ediniyorsunuz? Hâlbuki onlar sizin için birer düşmandırlar. Bu, zalimler için ne kötü bir bedeldir!”

Cevap: Tağlip sanatı diye bir söz sanatı vardır. Örneğin muhatap aldığımız yerde 10 tane kız öğrenci, 20 tane erkek öğrenci varsa burada erkek öğrencilere yönelik bir hitap ile kadınlar da hitap kapsamına alınır. Mesela halk arasında bir selamlaşma olan “selamünaleyküm” cümlesindeki “küm” zamiri erkeklere yönelik muhatap zamiridir. Halbuki kadınlara yönelik bir selam verilecek olsa “selamünaleyküne” denilmesi gerekirdi. Ancak tağlip sanatı uygulandığı için karışık bir şekilde “selamünaleyküm” diyerek (aslen erkeklere yönelik selam şekli ile) kadınlara da selam verilmiş olur. Bunu Arapça isimlerde de görebilirsiniz. Örneğin “ebeveyn” ismi aslında Arapçada “iki baba” manasına gelir. Ancak tağlip sanatı gereğince anne ve babaya “ebeveyn” denir.

Bakara 34. Ayette de aynı sanat uygulanmıştır. Zamahşeri’ye göre İblis, meleklerin arasında bir tek cin olduğu için tağlip sanatı uygulanmış, meleklerle yönelik bir hitap şekliyle İblis de muhatap olmuştur. Yani ayet aslında “...biz meleklere [ve İblis’e] ‘Adem’e secde edin’ dedik” manasındadır. Bundan dolayı çelişki yoktur.

Anlayacağınız üzere; bu iki ayet arasında çelişki olduğunun düşünülmesi, aynı sanatın Türkçede olmaması ve bu durumun Türkçe çeviriye yansımamasından kaynaklanıyor.

2- Kelime ayrımına dikkat etmemek. Arapça, dil açısından Türkçeden daha zengin bir dil olduğu için bazı kelimelerin Türkçeye tam anlamıyla çeviri yapılması mümkün değildir. Örneğin Kur’an’da “korkmak” manasına gelen pek çok fiil vardır. Bunlar her ne kadar Türkçeye “korkmak” diye meal edilse de aralarında önemli farklar mevcuttur. Ama hepsi de çeviri yaparken “korku” diye çevrildiği için çelişki varmış gibi görülebilir. Bununla ilgili iki ayetten örnek verelim:

Bakara 51-52 “Bir zamanlar, Musa’ya kırk gece söz vermiştik onun ardından zalimler olarak buzağıyı [Tanrı] yaptınız (şirk işlediniz). Sonra bunun [buzağıyı Tanrı edinmenizin] ardından sizi affettik, teşekkür etmeniz beklenir.”

Nisa 48 “Allah, kendisine ortak yapılmasını(şirki) kesinlikle bağışlamaz. Bundan aşağıda olanları, kimi tercih ediyorsa ona bağışlıyor.”

Üstteki ayette şirk koşan kimselerin affedildiği, alttaki ayette ise şirkin asla bağışlanmaz olduğu yazmaktadır. Affetmek ve bağışlamak, Türkçede eş anlamlıdır. Bundan dolayı bu iki ayet arasında çelişki olduğu iddia edilmiştir. Halbuki üstteki ayette “afv” yani “bir ceza karşılığında günahın silinmesi”, alttaki ayette ise “gafır” yani “ceza olmaksızın günahın bağışlanması”(kurtubi Bakara 52-53) yazmaktadır. Ki, Bakara 52-53 de anlatılan suçu işleyen Yahudiler, cezalarını dünyada almıştır. Kelime ayrımına dikkat edildiği zaman çelişki olmadığı kolayca görünüyor.

3- Kelime anlamının tam bilinmemesi.

Birtakım çelişki iddiaları da bir kelimenin hangi anlamda kullanıldığına tam bilinmemesinden kaynaklanıyor.

Mesela bir çelişki iddiasına göre, Kur’an’da ilk Müslümanın kim olduğu belli değildir.

“Enam-163’e göre Muhammed, Araf-143’e göre Musa, Ali İmran-67’ye göre İbrahim.” diyerek çelişkili ifadeler sunduğu iddia edilir. Aslında çelişki yoktur, çünkü ilgili ayetlerde “ilk” diye meal edilen “evvel=أول” kelimesi sözlükte “önder, uyulacak kişi,” manasındadır (müfredat). Asırlar önce yaşamış, Kur’an sözlüğü yazarı olan Ragıp İsfehani, ilgili ayetleri aynen bu şekilde açıklamıştır. Yani ilgili ayetlerde, Hz. Muhammed’in veya Hz. Musa’nın ilk Müslüman değil, önder Müslüman oldukları yazmaktadır. Her peygamber kendi halkının önder Müslümanıdır.

4- Çeviri hataları.

Kur'an'da çoğu meal tarafından "peygamber, uyarıcı" diye meal edilen birkaç kelime mevcuttur. Bu kelime ayırımına dikkat edilmeden hepsi de "peygamber" diye meal edildiği takdirde ayetle arasında çelişki olduğu düşünülmektedir. Mesela Nahl 36. Ayet, bazı mealler tarafından "her ümmete peygamber gönderdik" diye meal edilirken Furkan 51. Ayet "isteseydik her kente bir peygamber gönderirdik" diye meal edilmektedir. Doğal olarak ayetler arasında bir çelişki olduğu düşünülmektedir. Halbuki çelişki Kur'an'da değil, mealdedir. Çünkü Nahl 36. Ayette her ümmete bir "resul", geldiği yazarken, Furkan 51. Ayette her kente bir "nezir" gelmediği yazmaktadır. Hem "resul" ve "nezir" kelimeleri farklı mana taşımakta, hem de birinde "her ümmete" geldiği yazarken diğerinde "her kente" gelmediği yazmaktadır. Dolayısıyla çelişki yoktur.

5- Eksik bilgi.

Kur'an'da birtakım ayetlerde "şöyle söyle, şunu de" manasında olan kelimesi olmadığı halde peygamberin konuştuğu ayetler mevcuttur. Örneğin Hud-2. "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Ben size O'nun tarafından müjde vermek ve uyarmak için gönderilmiş gerçek bir peygamberim."

Şura-10. "Hakkında ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şeyin hükmü Allah'a aittir. İşte bu, Rabbim Allah'tır. Yalnız O'na tevekkül ettim ve ancak O'na yöneliyorum."

Bu ayetlerde açıkça peygamber konuştuğu halde, ayetin başında "de ki" ifadesi yoktur. Ateistler, bu ifadenin olmaması sebebiyle bir gaf olduğunu iddia etmektedir. Halbuki burada "de ki" sözü hafz edilmiştir.

Hazf: Birtakım kelimelerin cümleden atılmasına "hazf" denir. Kur'an'da harf, sıfat, isim, haber, harf vb. pek çok şeyin hazf edildiği görülür. Hazf, Türkçede de olan bir dil özelliğidir. Mesela kapı çaldığı zaman "kapıya bakın" demek yerine "Kapı!" diyerek cümleyi kısaltırız. Muhatabımız kapıya bakmasını emir ettiğimizi anlar. İlgili ayetler-

de de bu şekilde bir hazf mevcuttur. Bu özelliği bilmeyen kişiler 1400 yıldır bunca dil uzmanının bulamadığı hatayı bulmuşlardır (!)

Ülkemizdeki Misyoner Nonteist Kesime Bir Eleştiri

Ülkemizde, özellikle de sosyal medyada kendilerini çok belli eden bir nonteist akımı vardır ki, bu kişiler resmen dini eleştirmeyi kendilerine misyon edinmiştir. Bu kişileri diğer nonteist kardeşlerimizden ayrı tutuyorum. Çünkü onların içlerinde gerçekten amacı öğrenmek olan, yanlış bilgidен dolayı din karşıtı olmuş ama dine ve inananlara saygılı kişiler mevcut.

Kastettiğim misyoner kitle özellikle de dini doğru bir şekilde anlatan ve savunan kişilere yönelik eleştiri de bulunuyor. En basitinden; dil bilgisine ve Kur'an bilgisine dayanarak "O ayetin anlamı o değil, orada öyle yazmıyor," şeklindeki kaynaklı açıklamalara karşılık her zaman için "Ayet bükücü, ayetleri değiştiriyorlar," diyerek güya haksız çıkarmaya çalışıyorlar. Her ne hikmetse, ayetleri bükен kişiler hep İslam'ı rasyonel ve barışçıl anlatan Müslümanlar oluyor! Nedense hiçbir zaman için dini gerici bir mantıkta gibi anlatan, bilim karşıtı, savaşı ve akıl dışı olarak anlatan kişiler "ayet bükücü" olmuyor. Bu durum, kastettiğim misyoner kitlenin samimiyetini yeterince ortaya koyuyor. Ayrıca halkımızın genel Kur'an bilgisi pek olmadığı için, bu misyoner kitlenin sunmuş olduğu argümanları görünce sanki dini gerçekten biliyorlar da o yüzden dinden çıkmışlar sanıyorlar.

Oysa ki bu kitlenin dilinden düşmeyen ayetler bellidir. Kur'an'ı bilmezler. Ezber argüman olmuş, bağlamından koparılmış ve anlamı çarpıtılmış birkaç ayetten ötede argümanları yoktur. Bu kitlenin dine kaynağından yaptıkları eleştiriler dışında, pratiğe bakarak yaptıkları eleştiriler de vardır. Mesela sürekli olarak dinin kötüye kullanımını örnek göstererek, dinin insanlığa zararlı olduğunu iddia ederler. Oysa ki, bir şeyin kötüye kullanımı o şeyi zararlı yapıyorsa başta bilimin zararlı olması gerekirdi ki bunu iddia etmek son derece saçmadır. Çünkü bilim de kötüye kullanılabilir, bugün gördüğümüz gibi. Bir bıçağı düşünün. Bu bıçak ile bir doktor ameliyat eder, hayat kurtarır; bir katil

ise cinayet işler, hayata son verir. Şimdi ne yapmalıyız? Bıçağı kötüye kullanan var diye “bıçak insanlığa zararlıdır” mı demeliyiz?

Aynı kitle, bu sefer de “dinin insanlığa bir faydası yoktur” mantığıyla eleştiri yapıyor. Hatta bir ara popüler ama özünde çok mantıksız olan bir söz gündeme geldi “Yüz bin imam bir stada toplansa, dua etse bir aspirin kadar fayda sağlayamaz”. Verilen örnekten hareketle dinin faydası olmadığını iddia etmek o kadar mantıksız ki, “Yüz bin tarihçi, fizikçi ve matematikçi bir araya gelse bir aspirin kadar fayda sağlayamaz.” O halde tarihçinin, fizikçinin ve matematikçinin bir aspirin kadar insanlığa faydası yok demek kadar mantıksız.

Dinin toplumsal açıdan koymuş olduğu kurallarıyla sağladığı ortamı bir tarafa bırakacak olsak sadece psikolojik olarak bile dinsizlikten daha çok faydası olduğu kesindir. Çünkü dinsizlik insana hiçbir amaç vermezken, varoluşun ve her şeyin bir amacı olduğunu söyleyerek insanın hayatına bir anlam veren şey dinin ta kendisidir.

Bu kitap boyunca, sıfırdan inancın kanıtı olarak bir yaratıcının varlığının mantıksal kanıtları, karşıt argümanlar, itirazlar, teizmin ve İslam’ın kanıtları, olası itirazlar ve karşıt deliller anlatıldı. Objektif bir şekilde sorgulayan, düşünen her insan için bu açıklamalar “Neden inanıyorum?” sorusunun cevabını içeriyor. Unutmayalım, Kur’an bize akli kullanmayı emir eder. Dogmatik her Müslüman potansiyel bir nonteisttir. Sorgulayan bir Müslüman neslin gelmesi dileğiyle...

